

Din creația membrilor cercurilor literare

din regiunea Banat

PARTIDULUI

Bucuria de-a trăi i-o dătoare Partidului, — Și privirile limpezi, descătuse de negura orizontului strimț, și sensul fără echivoc al acestei vieți tinere. Și puterea de a discerne și de a ieși din dileme. De aceea ure peste vreme

Și-mi desfășur ritmurile deasupra lumii, Ca odată cu lumina solară, să intre în sulețele tuzor semenilor.

TIMOTEI JURJICA
Reșița

CÎNTECE

Mestri de cîntece mari, un cîntec pentru toți grădinarii pămîntului; pentru creșterea grîului tînr; pentru arbori și flori. Un cîntec pentru anotimpul bucuriilor noastre, pentru soare și vin; un cîntec pentru pionierii ce se visează poet în laboratorul cosmic, dincolo de fulgerul aștilor cu forme ciudate. O mie de cîntece pentru pace, puternice și grave ca vîntul șarjelor reșițene, și albe ca surisul cîreșilor înfloriți, din dealurile Oraviței. O mie de cîntece pentru pace ca o mie de corăbii albe pornite în larg.

IGNEA LOGA
Reșița

Preludiul iubirii

Pe jumătate gesturi, pe jumătate șoapte Se chelesc furcile din noi. Gîndurile vin pînă aproape de buze Și se întorc înapoi.

Imi sînt ați de fierbinți vorbele Că neexprimăm îmi ard în obraz Iar tu mă-ntrebi cîte stele-au căzut De ieri pînă azi.

DAMIAN URECHE
Timișoara

Tinerii muzicieni din Pitești

O elegantă sală de teatru arhitecturală, în care vreme de trei ore, cîteva sute de oameni au venit să asculte, cu atenția încordată, muzica de Bach, Haydn, Mozart, Beethoven interpretată de simplii elevi de școală — față unul din nenumăratele aspecte ale revoluției noastre culturale.

Școala medie de muzică din Pitești, la început elementară, s-a dezvoltat repede, ajungînd să însușească peste 400 elevi, a căror rodnică muncă s-a vădit în cadrul recentului concert. Cîntece ca Republică măreață vatră de Ion Chirescu, Partid, iubite părinte de Laurențiu Profta au fost redite cu mult ean tinerească de către cor și orchestră, sub conducerea profesorului Petre Stoian, directorul școlii.

O seamă de elemente — unele foarte dotate — au interpretat apoi un lung recital de piese instrumentale ale marilor compozitori, stîrnind admirația ascultătorilor. Erau fetele care nici nu ajungeau la pedalele pianului, băieții se cîntau pe niște viole minuscule, pe măsura lor, dar care atacau cu hotărîre și executau cu o convingere nedezimîntă.

S-au distins o seamă de elemente ca Lucreția Gioroc, Doina Moraru, Rodica Abălu-

ță, Jeaneta Walter, Marlana Stănescu, Magdalena Albușcu, Bogdan Georgescu, Andrei Fridman (pian), Tudora Pandele (flaut), George Georgescu (clarinet), N. Codroanu (vioară), E. Vîlcuș (violoncel).

Dacă vor persevera, studiind în același ritm, ei sînt hărăziți unor frumoase succese.

Dar ceea ce ne-a impresionat în mod deosebit a fost concertul simfonic din partea a doua a programului: un Rondo de Bach, Mica serenadă de Mozart și o Simfonie de Haydn, Dansul fetelor din baletul „Gayaneh” de Hacıaturian și Rapsodie de Constantin Fancăli. Sînt tot atitea piese dificile ce reclamă un anumit nivel artistic de care cei patruzeci de elevi și elevițe, în majoritatea lor pionieri, au dovedit că s-au apropiat în chip simțitor.

Dirijorul Stăvăr Nistor are meritul de a fi pregătît și organizat acest program simfonic, facînd totodată și unele izbutite aranjamente pentru formația orchestrală. Am sugera conducerii școlii să coboare cu o treaptă mai jos exigențele de repertoriu, dovedit pe alocuri, de o execuție dificilă. Succesele nu vor fi cu nimic mai prejos decît cel din seara de concert.

J. V. PANDELESCU

Bogată activitate cultural-educativă

În cadrul Școlii medii nr. 1 din Suceava se desfășoară o vie activitate cultural-artistice. Se urmărește ca timpul liber al elevilor să fie cât mai judicios planificat. Astfel, pe lângă faptul că trimestrial se organizează reuniuni cu temă, în școală funcționează nu de mult timp, pe lângă cercurile de matematică și fizică, existente, cercurile dramatic și foto.

Profesorul Ioan Ștefănescu pune în scenă piesa „Nota zero la purtare” de Octavian Sava. Rolurile au fost distribuite elevilor talentați, frunțiși la învățătură.

Din inițiativa direcției școlii, fiecare clasă alcătuiește albume cu temă. Dintre acestea cităm: „Omul sovietic cucerește cosmosul”, întocmit de clasa a IX-a A, „Aspecte din industrializarea țării” de clasa a IX-a C.

ADRIAN GRAUR
elev

A sosit poștașul!

Și ca întotdeauna la Școala de 8 ani nr. 10 din Capitală, și este asaltat de elevii nerăbdători să afle ultimele noutăți publicate în ziare și reviste.

Foto: GR. PREPELIȚĂ

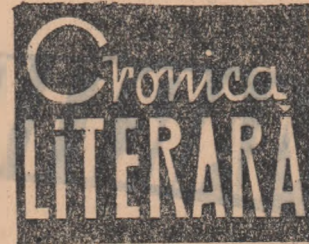

EUGEN TEODORU:

„Croitor pentru săraci”

Lele mai multe din schițele și poeziile cuprinse în acest volum se inspiră din realitatea anilor de război, tema principală a scrierilor lui Eugen Teodorescu. Prozatorul vrea să sublinieze în mod deosebit mai ales o idee: ororile și suferințele acelei epoci crâncene, reprimările sîngerose, amenințarea continuă a morții n-au reușit să întunece conștiința demnității și solidarității umane, să frîngă voia oamenilor de a rezista valului de terori dezlănțuit de fascism. Surprinderea manifestărilor de revoltă spontană, de reacție imediată în fața nedreptăților, a actelor de cruzime este foarte bine înfățișată mai ales în două schițe: „Poezia unei păsări” și „Pescarul” — de altfel lucrările cele mai iubite din volum.

În prima este vorba de o întâmplare petrecută într-un oraș din spațiul frontului, nod de cale ferată prin care se perindă interminabile convoaie germane. Locuitorii le devine meserie familiară o priveliște. În fiecare zi un val enorm, așezat nu se știe cum în acele

asistăm tot la o izbucnire de revoltă, de asemenea, spontană, dar de data aceasta a unui singur, a pescarului care își incendiază propria colibă în scopul de a semnaliza navelor sovietice existența unui depozit german de muniții.

Amintindu-și schițele se distinge printr-o sugestivă doză de elementelor de atmosferă și de asemenea, prin adecata fructificare a unor motive simbolice în prima — auzurii, în a doua — focul care sfîșie bezna. În alte două — „Citeau despre Pavca”, „Croitor pentru săraci”, „Caliopi” — aspecte ale vieții din porturile dunărene în timp de război se împletesc cu momente ale luptei comunistilor în ilegalitate. Dintre acestea, mai densă mi se pare „Citeau despre Pavca”.

Se relatează aici cum un grup de uteciști se adună în taină ca să citească din minunata carte a lui Ostrovski, Urmărirea de agenți Siguranței, ei apărând cartea „despre Pavca” cu prețul vieții lor. Căzînd sub gloanțe, unul dintre ei strigă către tovarășii săi: — Fraților, luați-mi cartea din sin că nu pot s-o mai păzesc”. Și în celelalte povestiri („Croitor pentru săraci”, „Caliopi”), întinim imagini emoționante, dramatice ale eroismului comunistilor, realizate mai ales cu mijloacele evocării lirice. Căci temperamental, Eugen Teodorescu este un liric înclinat mai întotdeauna să însușe naratiunilor sale accente de patetism, o înflăcărare a tonului rareori înfrîna-

ta. Nu-l am reproșa nimic prozatorului din punctul acesta de vedere dacă o asemenea pre-dispoziție a sa nu l-ar atrage către zonele sentimentalistului, ale manierei declarative lipsită de acoperire. Asupra prozei lui Eugen Teodorescu plănăzesc această primejdie și pentru exemplificarea m-aș referi la povestirile „Lambrița” și „Croitor pentru săraci” unde chiar accentele de înduioșare prelungește amenința să estompeze sensurile dramatice, majore. Și alte povestiri („Caliopi”, „Nemțoica”) deși conțin nucleul unor ciocniri cu puternică semnificație socială, suferă tot din pricina turnurii melodramatice și chiar senzaționale pe care faptele narate o iau la un moment dat.

Volumul conține, în afara schițelor la care ne-am referit pînă acum, și alte cîteva — din păcate mai puține — cu subiecte extrase din actualitate: „Indărănicul”, „Stratagemă”, „Chioșcul”, „Caravana” etc. Din această suită cea mai reușită mi se pare ultima. Aspectul de viață surprins l-am mai întîlnit sub variate forme și în alte scrieri despre satul de azi: un părinte cam inopinat nu-și lasă fiul săi alege meseria dorită de acesta (mecanic), din prejudecăte. Pînă la urmă, cum este și firesc în condițiile vieții de azi, poartă o rigiditate se va clătina. Dacă subiectul propriu-zis nu este așa de original, vom remarca în schimb autenticitatea cadrului, modul expresiv în care se învînt atmosfera unui sat al zilelor noastre, în care numeroase elemente noi (caravana cinematografică, noțiuni tehnice etc.) au pătruns în mod organic. Schița este, cum spuneam, reușită și ar fi fost de dori ca în această carte numărul lucrărilor inspirate din viața contemporană să fie mai mare.

Ardatm mai sus că Eugen Teodorescu are de luptat în momentul de față în special cu impulsivitatea unei activități prea tumultuoase. Deși nu-l voi adomesta pentru aceasta în termenii, după mine, foarte drastici și sentențioși folosiți de N. Manolescu în „Contemporanul”, cred că este totuși bine să accentuez asupra necesității de a stăvili înălțările patetice, de a depune un efort în direcția interiorizării emoțiilor. Va fi în favoarea talentului real pe care îl deține, a bogatei sale experiențe omenestă care așteaptă să fie valorificată în creația viitoare.

G. DIMISIANU

Muzeul „Theodor Aman”

Pera unui pictor expus în atelierul arhitectural capătă adevărată o explicație mai mult, într-o lucrare de mare interes științific și artistic. Într-o lucrare de mare interes științific și artistic. Într-o lucrare de mare interes științific și artistic.

ruie acum auster în lungul pereților și un preț își indică drumul de urmat. Nu mai este o locuință. Dar hora lui Aman se încheagă treptat din autoportrete, dintr-o scrisoare, o acuarie de copilărie, o fotografie de maturitate, un obiect iolosit cîndva. Îl regăsești pe pictor în tablourile sale, în predicțiile sale literare — o mică bibliotecă include cărți favorite, într-o vitrină un program de concert anunță că liica lui Aman va cânta arti de Mozart, alături de celebrul Wiesl; simți că în această casă a domniit o atmosferă de

rune de aspect rural, cu cărări prăfuite tînd un maidan verde de iarbă. Fără a fi lucrat cu pasivitatea de minărituri pe care pictorul a aplicat-o altor peisajii din această serie, tabloul surprinde cu oxalitate atmosfera de liniște într-o lumină de seară.

Atelierul mare al pictorului arădește pline care l-au făcut celebrat. Mobilele sînt aceleași și reconștii atelierului lucrare expus pe un sevel, intitulată „Atelierul pictorului”. Ca și în „Sal în atelier” și în alte cîteva interioare, Aman reușește să fixeze

Ghid cultural

preocupare intelectuală, s-a prețuit pictura, literatura și muzica bună.

Din pictura lui Aman muzeul expune marile reușite ale pictorului — în original sau în replica — o frumoasă colecție de gravuri și o serie de pinze de dimensiuni mai mici. În prima sală un foarte frumos portret de femeie reînvia prin distribuția liniei, prin căldura cu care artistul a lucrat acest chip îngîndurat, de calmă teminătate. O serie de tablouri de dimensiuni mici, reprezentînd casa pictorului, mica grădina cu poartă, colțuri deosebit de îndrăgite. Văzu prin fereastra atelierului mic de la etaj, un peisaj liniștit ne arată ce era Bacureștii la mijlocul secolului trecut, acolo unde se întinde estiza Piața Palatului: o așezare provincială, cu case m-

tonalitate specifică a luminii și să integreze cu abilitate personajele în interior.

Portretul de mari dimensiuni al lui Tudor Vladimirescu este una din imaginile cele mai populare din cîte a creat Aman. În realizarea chipului hotărît, respîndit elan și demnitate al conducătorului răscolului din 1821, ni se dezvăluie o altă latură a temperamentalului artistic al lui Aman. Tema eroic-istorică a captivității imagină înscuadă a pictorului, și rezulează scene foarte dinamice de luptă. Compoziția de mari dimensiuni „Mihail Viteazul privind capul lui Bathory” este o operă de artă reconstruită istoric; preocuparea pentru exactitatea amănuntului istoric se împletește cu

gija pentru apropierea figurilor. Scena alegeții lui Al. I. Cuză ară valoarea unui document care vorbește despre participarea pictorului la evenimentele politice ale timpului și atestă poziția sa de partea Unirii.

Cele vechi portrete de mari dimensiuni expuse în atelierul mare stau mătură marelui dar de portretist al autorului. Fizionomia morală a personajelor este sugerată cu pregnanță, iar calitățile picturii îl arată pe Aman mare maestru al portretului psihologic.

Celelalte săli mai mici prezintă creația de gravor a lui Theodor Aman. Cea ce impresionează în această expoziție este realismul profund al imaginilor luate din viața poporului nostru. În gravura pictorului apăsa pe coarda gravă și demosc o realitate crudă cu vehemență lărgă de convingere.

„Tărînul cu căciula în mină” este un predecesor al răscolului din tablourile lui Băncăli. Gravura sintetizează într-o expresie lapidară exploatarea cruntă la care era supus tărînul român. „Urșarul”, „Lăutărașii”, „Copilul cu vioara” sînt imagini de un realism îndrăguit și foarte sincer.

Din seria de gravuri în aqua forte se distig cîteva portrete, de venie modică ale genului — ca acela al Pepicăr Aman, mama pictorului, un autoportret, portretele lui Tudor Vladimirescu, Cesar Boloc sau Ion Heliade Rădulescu.

Piesele lui Theodor Aman sînt expuse în multe din galeriile de artă românească — la Muzeul de Artă al R.P.R., la Craiova, la Tirgu Mureș. Muzeul Aman însă este o alegere completă a operei pictorului, care pune în lumină toate reușitele, preocupările, și leturile de a se exprima ale artistului.

MARIANA CELAC

* Muzeul se găsește pe strada cu același nume din apropierea Ateului R.P.R.

NICU DAN GELEP
corespondent
voluntar

Spectacole ale artiștilor amatori

Artiștii amatori din satul Sîtlăria, comuna Scobinți, raionul Hîrlău, desfășoară o intensă activitate. Astfel, ei au prezentat în toate satele comunei (Zagavia, Bădeni, Scobinți) programe artistice interesante.

măreață vatră”, „Bucuri de colecție”, „Te dănt parit” precum și cele două suite de dansuri locale moldovenești.

Printre tinerii artiști amatori care și-au câștigat admirația publicului spectacolar se numără Olaru Gh. D., Pintilie I. Gh., Deleanu V. D., Luitic V., Ciubotaru C. Olga, Amarințoiu Trajira, Deleanu I. Eugenia și alții.

În prezent ei pregătesc nenumărate scene la unii bogat program închinat alegerilor de la 3 martie.

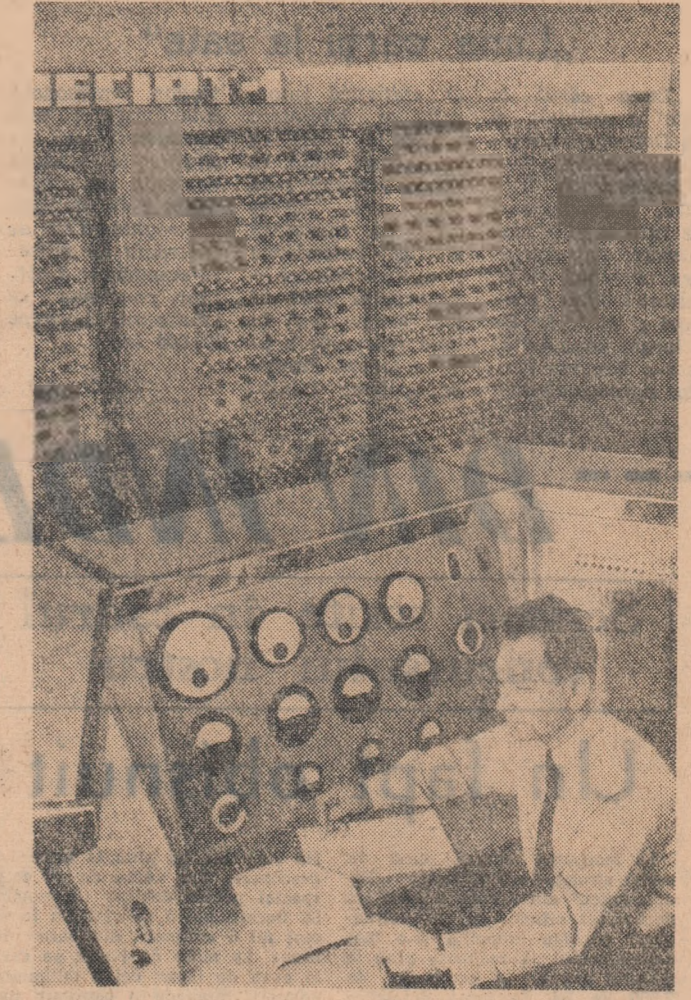
PINTILIE PENCUC
corespondent
voluntar

Seară cultural-artistică

De curînd, organizația U.T.M. de la Teatrul Național-Craiova, ca și prințul Comitetului organizator U.T.M., a organizat o seară cultural-artistică, în cinstea tinerilor frunțiși în producție din fabricile și uzinele orașului Craiova.

Colectivul artistic al teatrului a prezentat piesa „Încotro, flăcule?” de Panova, după care a urmat o seară de dans.

NICU DAN GELEP
corespondent
voluntar

La tabloul de comandă al mașinii electronice de calculat de la Timișoara. Foto: AGERPRES

începînd cu îmbunătățirea soloriilor — legată de însușirea unor polimeri de a reține multă vreme apa, și terminînd cu posibilitatea de a regla cu ajutorul lor durata de acțiune a unor îngrășăminte chimice, sau a altor preparate, cum sînt fungicidele și insecticidele.

Insfîrșit, în medicină, și mai ales în chirurgie, unde deja azi polimerii sînt folosiți ca vase de singe și perinec artificiale, proteze sau înlocuitori sintetici ai singelui, în anii ce urmează, tot mai multe „detalii” ale organismelor noastre vor fi înlocuite, la nevoie, prin compuși polimerizați, caracterizați prin diferite și complexe funcții biochimice și fiziologice.

T. R.

NOU-NOU

● Șantierul navelor de pe Volga a lăsat o navă de un tip puțin obișnuit, denumită „Tihaika” („Tăcută”). Nava nu are elice, ea fiind propulsată de motoare cu reacție hidroaerice.

● Colectivul Uzinei constructoare de turbine din Harkov aduce o mare contribuție la dezvoltarea energetică sovietică. Paternicele turbine cu abur construite aici sînt instalate la cîte centrale electrice din U.R.S.S. Proiectanții și constructorii uzinei au creat un nou tip de turbină cu abur de 300 000 kW, care este una din cele mai puternice turbine cu un singur ax din lume.

Un singur agregat de acest tip produce acum multă energie electrică decît produceau toate centralele electrice din Rusia țaristă.

● „Polimerbetonul” este un nou material realizat de construcții realizat de oamenii de știință sovietici. Este un monolit cu întărire rapidă, de mare rezistență și durabilitate. „Polimerbetonul”-ul se prepară din nisip de riu curățat cu adăos de liant organic. Acest material se obține sub acțiunea unor oscilații electrice de înaltă frecvență și a unor oscilații mecanice de joasă frec-

vență. Din „Polimerbeton” se vor produce în scurt timp și țevile de apă caldă și apă rece pentru construcții de clădiri, stilpi pentru linii de energie electrică, baraje pentru centrale hidro-electrice. Acest material valoros va permite accelerarea execuției conductelor de petrol, a construcțiilor pentru irigații etc.

● În Uniunea Sovietică s-a realizat un război de țesut pneumatic fără suveică cu o lăjime utilă de 175 cm. Aceasta este una din particularitățile care îl deosebesc de războaiele similare fabricate în prezent în Japonia (100 cm) și Cehoslovacia (105 și 125 cm).

Acad. V. KARGHIN despre

merii semiconductori. Dintr-un astfel de peliculă, țesătură sau burete se vor realiza importante detalii în instalațiile electronice ale anilor ce urmează, mîndruindu-se stabilitatea funcțională și rezistența la șocuri.

Schimbătorii de ioni deschid perspective uriașe în fața chimiei. Acești polimeri vor modifica radical procedeele de purificare a apei, antibioteicilor, zahărului, vitaminelor; vor perfecționa tehnologia separării metalelor și a extragerii unor produse valoroase din apele reziduale. Folosirea metodelor descoperite relativ recent de stereospecificitate a polimerizării va permite obținerea unor lanțuri de polimeri cu verigi foarte regulate construite. Ele s-au și dovedit a fi foarte eficiente în realizarea noilor cauciucuri sintetice care depășesc multe din proprietățile cauciucului natural.

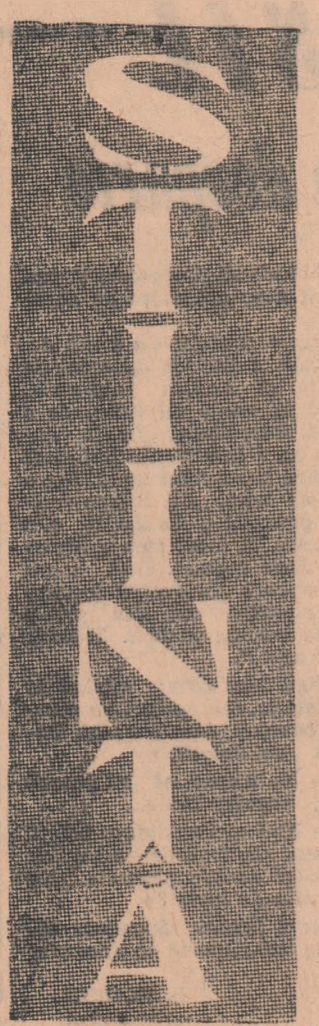
POLIMERII VIITORULUI

Se așteaptă că în curînd metodele de prelucrare a masei plastice să fie radical modificate prin aplicarea pe scară tot mai largă a așa-numitelor oligopolimeri, semiproduse lichide, care de-abia în forme, odată cu solidifica-

rea lor, se transformă în polimeri. Acest procedeu ar elimina pierderea unor proprietăți prețioase ale masei plastice, determinată de prelucrarea lor mecanică.

Polimerii cu structură poroasă vor înlocui tot mai mult textilele obișnuite. Peliculele spongioase, ultrareziștente și fetru spumos vor fi materialele din care se vor confecționa elegantele modele prezentate la vitorele parăz ale modei. Se înțelege că confecționarea lor nu se va mai face prin coasere, ci prin înclodare. De asemenea și industria mobilă va suferi modificări radicale. Lemnul va fi asociat și chiar înlocuit de rășinile sintetice, care nu ard, nu putrezesc și pot fi colorate cît mai variat.

Polimerii promiș să aducă importante contribuții și la modernizarea tehnicii agricole,

ALEGERILE DIN TRECUT

— PAGINI DE ANTOLOGIE —

Farsa alegerilor din trecut. Grupă în cele două mari „partide istorice”, nesăfioși și brutali, exploatații își împărțeau, pe rând, dreptul de a veni în visteria țării în care, în timpul șederilor lor, își vărua miinle pînă la cîrmă, lînd rădăscupile. Ipocrii, el cîntau să dea acestei hoții de proporții fantastice un aer de legalitate, numindu-se „alesi” ai poporului. Felul cum ajungeau la cirna țării acesti

spoliatori este denunțat viguros de cei mai buni scriitori și publiciști ai noștri, a căror inimă a bătut într-adevăr alături de popor. Acum, cînd poporul e stăpîn pe soarta sa, cînd treburile publice sînt încredințate celor mai buni fii ai poporului, să ne oprim asupra cîtorva măturii demascatoare privind alegerile de pomină din trecut.

Legea tunului

1907
de N. D. Cocea

Patru ani de la răscăle!
Patru ani și parcă ar fi trecut patru secoluri.
Cine își mai aduce aminte de mîile de țărani care au mușcat pămîntul în ceasul morții, care au plătit cu viața lor o clipă de speranță născută sub purpura de incendiu a concucerilor aprinse, care au căzut de atunci, mai flămînzîți, mai demanșăduți și mai goi, sub calcii jandarmului și în lanțurile iobăgăie seculare?

Cine mai pomeneste azi numele satelor hembardate cu tunul, numărul părinților fără copii, al văduvelor fără cămin, al orfanilor fără adăpost?
Ici și colo, cite un glas pierdut în atmosfera încălzită a intrunirilor socialiste, cite-o frază care revine, cunoscută și monotonă ca un refren, într-o friurată de discurs sau într-o pagină de gazetă.

Totul s-a uitat. Nimeni n-a învățat nimic.
Guvernul care a urcat treptele puterii, propunđu și piciorule în singele încheget al țărănimii, a căzut într-o bună zi, frumos, normal, conform unor protocoale bine stabilite în antecameralele palatului, și nimeni n-a găsit stranie căderea aceasta tardivă și liniștită.

Un alt guvern i-a luat locul, în chip firesc, normal, automat și alegerile au decurs ca și acum patru ani, ca și acum șapte ani, ca în anjii legislațiilor de patruzeci de ani încoace, cu aceleși violențe, în mijlocul aceluiași corupții electorale, în tăcerea mută a unui popor supus de sclavi.

Cui să-i pese de nevoile, de năzuințele acestuia? Ce-i pasă d-lui Marghiloman dacă robii de pe moștile hembardate erapă de foame, robii acestia care nu sînt buni nici măcar să alerge la curse? Ce-i pasă d-lui Take Ionescu de durerile obscure din departarea satelor, cînd dumnealui are de rezolvat problema capitală a succesiunii la șefie? Ce-i pasă d-lui Brătianu de această țărănimie umilită care se lasă împușcată, hăpocorită, călcată în picioare, fără să cîntecască și fără să răzbuine pe asinații ei? Și, mai presus de toate, ce să-i pese regelui Carol de soarta țării acesteia, cînd din nevoile, din durerile și din foamea ei, el poate să stoarcă milioane, să asigure imunitatea dinastiei și să prefacă în aur lacrimile și truda poporului?

Nu, 1907 a trecut ca un uragan orb și zadarnic. Nimeni n-a reținut, nimeni n-a învățat nimic.

În zarea posomorîtă nu se arată nici un ochi de lumină, nici o rază de speranță, nici un semn de mîntuire, afară doar de posibilitatea, de probabilitatea, de siguranța repetării unui alt 1907.

(Din vol. Pamflete antidinastice)

Rolul bîitei în politică

de Traian Demetrescu

În timpii cei mai primitivi, ciomașul a servit omului drept armă pentru a se apăra de fiarele sălbatice; iar mai tîrziu, această unealtă, lînd poate un aspect mai cioplit, a îndeplinit mistina de corector de spina re sclavilor, mînită de furia stăpînului, ridicată la formula unei dogme morale.

Acest lucru însă, trecut prin domesticirea unei industrii artistice, capătă o noblețe și un rol folositor. În mina tîndurului el este un obiect de lăz, frumos, care la adeseori caracterul unui tovarăș întîm de stradă. În mîinile moșneagului el este un fel de rezim al bătrînețului, un ușurător al poverii anilor, care au scurs din piciorule bătrînilor agerimea și siguranța mersului. Dar în țara noastră, de la o vreme, moravurile politice create de starea de tranziție a unei stări politice foarte caracteristică, transformă ciomașul în bîită. Oamenii noștri politici s-au gîndit că acest lemn, dîndu-l-se o formă mai grosolană, poate deveni una din armele cele mai eroice în marile lupte electorale. Astfel, înecutul cu înecutul, bîita în porțiunile unei țări, unii principii înspăimîntător prin maniera sa de a convinge, asupra căruia poezii satirice ai timpului scriu refrene pline de armonii imitative. Cum ar fi: S-aude un șgomot de bîite, De bîite, de bîite, de bîite etc.

Frește, asemenea armă ce-rea să fie mînită de anume (Din vol. „Opere alese”)

Propagandă țărănistă: — Alo, spitalul?... Rețineți un loc, că aici unii care susține că țărăniștii nu este persoane de ordine și cultură.

oameni, în care natura nu یتase să sădească predispoziții, sau mai bine-zis un talent desăvîrșit pentru arta de a și se pocnești „la mîr”. De aci crearea renunșilor cohorte de mercenari numiți bîitășii.

Îată, foarte pe scurt, evoluțiunile ce le-a suferit ciomașul din timpii cei mai vechi pînă în zilele noastre.

Oricine trăiește în țara romînească știe deci rolul, de o rară importanță, ce îl îndeplinește bîita în viața noastră politică.

Bită însemnează chiar o carieră pentru mulți din cetățenii noștri pașnici; și se profilează cu certitudine că ea va lua în curînd caracterul unei instituții morale și intelectuale.

Eu cred. Cînd se fac alegeri lumea se interesează, mai înainte de toate, care partid va avea mai mulți bîitășii? Iar dacă pentru cea mai mare parte a locuitorilor din Dacia lui Traian, numele lui Eminescu sau a lui Conta este încă necunoscut, apoi fiți siguri că numele Umenților, Tobocilor și al Meschilor sînt destul de celebre.

Așadar prin condei, în țara aceasta nu rareori se întîmplă să rămîi obscur și să mori de foame: în vreme ce prin bîită poji ajunge avut și ilustru!

Aceasta te pune pe gînduri triste.

după ultima modă, cu batista revărsată la buzunar și cu trabuc între dinți. El călca marșial, gesticulînd larg și stufos. Amîndoi purtau serviete mari și scumpe. Era greu de prevăzut ce va însemna pentru acest oraș apariția celor două tipuri; cetățenii de rînd, însă, cu intuiția lor adîncă, îi priveau cu teamă; pentru aceștia, cele două tipuri aduceau prevenții sinistre. Au venit zilele de propagandă pentru alegeri. În toate aceste zile, o teroare completă: funcționari muștați, alții transferați; drumuri închise, oameni pașnici maltratați, închisi; ziare confis-

„Lupta” partidelor burghezo-moșteresti

VREICIO (1895)

Publicațiune pentru înrolarea în bandele electorale

de N. T. Orășanu

Avînd în vedere, că-n curînd la noi, Vom avea iar lupte, iar alegeri noi; Considerînd însă că de astădată, Treaba noastră merge foarte încurcătă, Mai vîzînd că banda e ruptă-n două, Vrem să facem astăzi altă bandă nouă. Cadrele se află încă în flîmîz.

Dar din capi o parte sînt de rea credință. Căci ne-arată colții și mirile la noi; — De aceea dară apellăm la voi, Să voi, pu ai bandei, mindră golîmîne, Vagabonzi de uliți și miocîmîne, Papugi de frunte, scumpe hainamne, Pungăși de drumuri și de mahalale, Flori neprîhănite din cea pușcărie, Lichele vestite numai la orgie, Veniți din tot locul, vî-nrolați în cete, Căci vinul e gratis, nu murii de sete; Berea și rachiu la giră va curge, Aștepînd voinicii care știu a suge, Și mangul mare, mangul vestit. Chiar de Popa Tache este firmos: Cîi despre diurnă, să n-aveți habar; Să-a dus timpu-acela de un iocos: Zece franci acumă înainte dați. Plătiți în monedă cînd vă înrolați, Și o recompensă pentru ficine, Zece poli de aur, de va bate bine, Așa, prin urmare, de veți face treaba, Vedeți foarte bine că nu va fi geaba: Mîncare destulă, și-apoi băutură, Cîi v-o lu-a burta fără de măsură, Plata regulată și o biată bună, Jos cam nodoroasă și-ageră la mîină, Și pe lîngă toate, cum știți din trecut, Veți fi puși cu toții sub înfalț scut. Agia la spate va sta necurmat, Parchetului ordin încă i-s-a dat, Și judecătorii de instrucțiune, Cu nici un chip mîna pe voi nu vor pune. Toți inviolabili veți fi, mic și mare; Cîi-vă va atînge, merge la-nchisoare. Din capu-vă n-are să se smulgă un păr, Chiar dacă acela l-ați fi bîitut măr. S-apoi să răgănescu, îl cunoașteți bine; Niciodată banda n-a dat de rușine. Cu astfel de inspector poate să s-aleagă Deputat al țării chiar un baș-beșleag. Mergeti dar cu toții și luați arună, Plata regulată p-o întreagă lună. Și vî-nscriți în condiții, că sînt condiții mari Date pe coloare pe la comisari. Să nu uitați însă că trebuie a bate Pe cel ce pe haine vor purta în spate Cruci cu tîbșir. Mergeti dar acum, Și la revedere cu bîita la drum.

(Din vol. Opere satirice)

CARNET SIGHEȚIAN

de F. Brunea - Fox

De câte ori mă ducem pe vremuri la Sigheț, la Vișeu, nu reușeam să găscem răspuns la o întrebare ce mă hărțuise chiar la primul contact cu aceste mlașoare maramureșene, în 1925. Din ce trăiesc oamenii de acolo? Vedeți, d-voastră, ca mai toate orașele de la marginea țării, rețetele arteriale de centru, orașe parca exilate, amputate din organismul geografic, Sighețul suscita nedumeriri chinuitoare. Ce rosturi aveau oamenii care mîșunau de dimineața pînă seara prin acest țîr cu case vechi și urite, cu prăvăliile etînd pe usi de fier obîdnate cu drugi și zăvoare ca de temniță, bîdinele pleșuve, covrigi mușicați, basmale decolorate? Singurul imobil cu etaj era hotelul. Adăpostea la parter un fel de ceainărie vesnic înțesată cu consumatori care nu... consumau nimic. În vreme ce o seamă de chereștegi, de exploatații de păduri erau multimilionari, ceilalți, marea majoritate a populației locuia în cocioabe de birne, claie peste grămadă, într-o singură încăpere cîteva suflute, inclusiv capra, dacă norocul îi pricopsea cu un asemenea animal de preț.

Cabanele acestea de birne, specifice maramureșene, ar fi trebuit barem ele să gîndăscă arătos, produsul de căpătenie al regiunii: lemnul. În satele de munte înconjurate de bogatele păduri seculare, reporterul constata că din atîta amăr de lemn și țig, țărani nu apucau nici măcar atîta ca să-și întocmească o cabană completă. Privesc o fotografie din 1929. Înțîșează una din numeroasele, pe atunci, habitacii din Vișeu de Sus. Dranja rară a acoperșului descoperă găuri, scîndurile pereților, cine știe de cîți ani aștepta să li se mai adauge o bucată ca să ascundă spîrtașii dintr-o ele, au putrezit de cînd stau acolo.

Întro altă fotografie de pe vremuri, un tren încercat cu butuci pe o linie îngustă de munte. Încă o enigmă de odinioară. Unde călătoreau șirurile nesfîrșite de platforme cu dîta trunchiuri din care făpînării din Vișeu (că doar ei îi dăborau, îi descrengau, îi urneau la vale pe gheab) nu se alegeau cu un druc ca să-și îndrepte bagdadia solidă, cu o sîndrîcă ca să-și peticească streșina?

Ale cui sînt joagărele alea multe pe care le auzai săngînd atît de caracteristic la stații, îndărătul gîrlor? Pentru cine stivele de scînduri? Pentru baronul Groedel. Ale sale erau cite toate, pădurile, ferestrele, decolurile... El îi pribegea prin ulișele noroioase ale Sighețului, pe mînteniști dinia pletoși, cu cioareci de dimie, pâlărie rotundă, opinci imense din piele de mistreț, șerp lat, de care atrîna amărul și era înfășat în ana și bășica de porc umplută cu frunză uscată de stejar conșerată în tutun. Umblau fără țel de colo colo, cu toporul la umăr, oprindu-se ca să se uite avid la pita de pe teigheaua brutăriei. Șomeri.

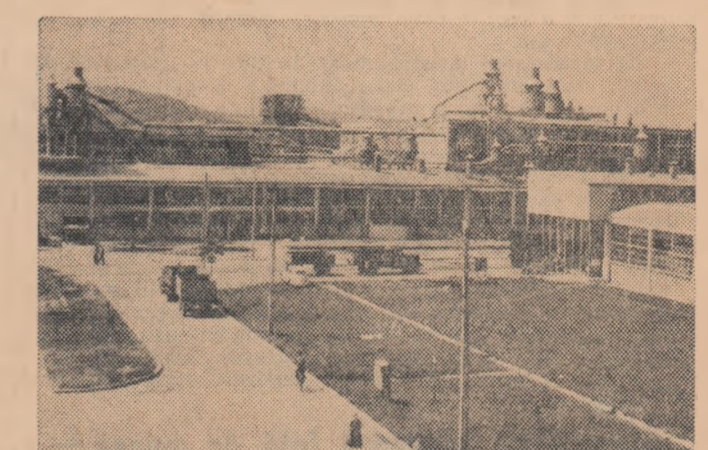
Imaginile astea anacronice mi s-au perindat astă vară în mîntele în itinerariul sighețian cuprins în itinerariul turistice maramureșan, întrerupt de reporter acum aproape trei decenii. Întîlnirea cu orașul nedumeririlor și dezolării lor sale a fost nu ca o revedere, ci ca o luare de contact inițial cu o localitate pe care n-a cunoscut-o niciodată, într-aită bloul actual nu mai coincidea cu cel din amintire.

Spiritul de creație al zilelor noastre, care a transformat și a transfigurat toate regiunile țării, integrîndu-le armonios în siste-

mul economiei socialiste, s-a făcut simțit din plin și pe mînașul țării maramureșan. Clădiri moderne au luat locul tristelor și cenușilor căsuțe sighețiene. Magazine de tot felul au răsărit pe terenul dughenilor de odinioară. Restaurante, cofetării, bufete, împletesc o imagine de plentitudine care numai în visurile ei mirifice i se arăta străvămîi din epoca burghoiză, nevoiașilor staționați afară la intrarea bîrtului ca să miroasă doar aburii borsului de șjeclă. Care din ei privea în țîrșul lor, fără bucurii, cinematograful, cămin cultural cu sală de spectacol pentru echipe artistice, pentru reprezentațiile teatrului din Arad, Reșița, Cluj, venite în turnee? Care din ei se gîndea la minuna unei urbe cu străzi asfaltate? E adevărat că umblînd desculți, noroiul nu-i deranja și că mai găseau niscaiv cîrpe să-și învelescă picioarele, iar na. Căroră le putea trece prin mîntele că orașul acesta va avea școli medii, elementare, școli de meserii, școli forestiere, frecventate ca peste trei mii de elevi? S-au spital utilitat modern și 80 de medici? Sau cî o dată și o dată Vișeu va deveni și el oraș, cu străzi asfaltate, luminate — auzi nădrăvînie! — fluorescent, magazine moderne cu autovehicule, dispensare, bibliotecă înzestrată cu peste 15.000 de volume, cinematograful și cite altele?

Am stat să privesc garderoburile, canapelele, fotoliile, mesele de sufragerie, expuse în vitrina magazinului de mobilă din Sigheț. Lata că lemnul pădurilor și-a găsit destinația aci, pentru necesitățile populației muncitoare și ea integrată de aproape două decenii în activitatea producției regionale, raională, cea din industriile forestiere, parte componentă a economiei naționale. Acuma am avut răspunsul la întrebările de odinioară, privilegiole destinului oamenilor, al bogățiilor și ale mînteniștilor. Tranzitul cu butuci nu mai luă drumul exploatațiilor de tip Groedel, nu mai ocolește Sighețul, Vișeu. Se descurcă la joagăre, întră în atelierele fabricii de mobilă, din marginea Sighețului, devin lucrurile astea elegante pe care le admir în vitrina magazinului, pe care o preche de maramureșeni tineri, în străie cum poartă mînteniștii aici (cu pâlăritură, cămașă albă, pantaloni de accesoriu culoare din postav de casă, călcați pe dungă, bocanci noi, incini cu șerpur de care atrîna nu știu ce medalie sportivă; ea, cu fotă, ciopari națlon, pantofi troturi, batic, ceas de mîin), le cercetă cu competență, în interiorul magazinului. Probabil menaj abia întemeiat. Tăpînar o fi fost? Invățător? Colectivist? La una din cele două gospodării agricole de prin împrejurimi, specialist la stațiunea experimentală zootehnică? Veniseră să cumpere o mobilă modernă, făcută din lemnul pădurilor din care pîrîșii lor nu izbuteau să aibă o dranjă ca să-și repare acoperșul colbei. Am zîmbit. Mai ales că auzeam și un cîntec sălățar răspîndit peste străzile orașului de difuzoarele stațiilor de radioamplificare.

În fiecare după-amiază și seara, sute de muncitori și funcționari din întreprinderile și instituțiile din Odorhei și dau înlînire la Palatul casei raionale de cultură. Unii frecventează cercul de artă plastică, alții cercul literar. Casa de cultură din Odorhei — construită cu cîțiva ani în urmă — are echipă de dansuri populare, un cor format din peste 120 de persoane, formații de teatru, teatru de păpuși, fanfară, orchestre de muzică populară. La Odorhei vin deseori în turnee artiștii ai teatrului de stat din Tîrg. Mureș, ai operii din Cluj și alte colective artistice.

În anii noștri orașul Gherla se dezvoltă ca un remarcabil centru industrial. În fotografia noastră vă prezentăm o imagine a Combinatului de industrializarea lemnului.

Sfatul popular în viața comunei

(Urmare din pag. I)

spitalului — spunea președintele statului popular, tovarășul Anghel Stan, sint 424.000 ore de muncă patriotică. La chemarea statului popular comunal, au venit toți colectivitățile și alea o mîină de ajutor. Ba, pentru construcția spitalului, au efectuat muncă patriotică și colectivitățile din comuna din jur. La tel s-o împlintă și atunci cînd s-au construit școala nouă, baia populară, magazinul universal, și atunci cînd au început lucrările de electricizare a satului.

„La chemarea statului popular au venit la muncă patriotică toți cetățenii... Expresia este cit se poate de semnificativă.

În statul popular comunal sînt peste 30 de deputați. Adevărați reprezentanți ai colectivităților. La chemarea lor colectivitățile au participat cu însuflețire la schimbarea țelei satului. Și era firesc să fie așa, pentru că satul e al lor, ale lor sînt noile sale frumuseși și bogății, a lor este datoria de a le spori necomfortul.

Un fapt interesant relatat de președintele statului popular în acest sens: — Comuna noastră este electricificată — spunea el — adică era electricificată pînă nu demult. E aici o încredințată poveste. Oamenii au muncit în gospodăria colectivă bine, recolta a fost frumoasă și deci veniturile lor au crescut foarte mult. Și atunci au început să-și cîdice case noi. Vă dați seama, așa, în 2-3 ani să apară, ca din pămînt, 2-3 străzi complet noi, cu case confortabile, frumoase.

Frumos trebuie să fie aici în serile de vară, cînd vin oamenii de la muncă. Tineretul se strînge pe ringul betonat de dans din mijlocul parcului și se distrează, dansează. Ard pe centrul satului lumini cu neon. Luminile acestea electrice, cu neon sau fără, clădirile reprezentînd cîmîinul cultural, spitalul modern, magazinul universal, teatrul în aer liber etc. constituie una din cele mai elocvente prezente ale statului popular în viața satului nostru colectivităților.

e anunțat alegerile. Făcusem o autopsie în comuna R și veneam spre ocașă, cînd agentul sanitar de la reședință miși lese înainte și îmi întînde ordinul telefonic, că trebuie să plec de urgență în orașul C., capitala județului, fiind detașat, în interes de serviciu, în locul doctorului G.

A doua zi îmi fac bagajele și mă duc la noul post.

Potrivit regulilor, cea dintîi grijă a mea a fost să mă prezînt prefectului.

Ajuns la prefectură, șeful județului tocmai ieșea de la serviciu și se găsea în fața automobilului care-l aștepta la scară. Era un bărbat tomatic și palid, cu ochi blajini și o muștață scurtă, cîntă. După ce mă prezînt, foarte amabil mă roagă să-l însoțesc în mașină. Aci mi se plîne că nu știu unde-i mai este capul din pricina multor preocupări de serviciu și a grijei cu alegerile care bat la ușă, că a devenit foarte nervos, are înșomni și din cînd în cînd absente în totii discursurilor. Îi văd că scoate portvizit și-mi arată o reclamă, în care se vorbea de niște pilule pentru întinerire, cerîndu-mi părerea asupra eficacității lor.

Îmi spusese să mai trec pe la el și mă lăsă în bariera orașului.

Localitatea unde-mi începuseam serviciul era încăntătoare ca așezare, dar lăsa de dorit din punct de vedere sanitar.

Medicul pe care îl înlocuisem, energetic, însuflețit de bune intenții în misiunea sa, avusese mult de luptat nu numai cu nepăsarea edililor, care număi la problemele sanitare ale orașului nu se mai gîndeau, dar și cu ostilitatea

confrăților practicieni, care se vedeau atinși de multe ori în interesele lor prin măsurile legale ce era nevoit să le ia; așa că, din amîndouă părți, venirea mea era primită cu simpatie.

Cetățenii, în general oameni pașnici, cu viață patriarhală, vedeau în mine, după felul cum începusem să mă port, cu ei, un om liniștit, doritor de a le fi de folos. Ei începură să mă pretuiască pentru graba și bunăvoința ce o puneam în a-i servi și pentru lipsa mea de pretenții.

Atmosfera sulfetească de aci, pentru mine destul de

după ultima modă, cu batista revărsată la buzunar și cu trabuc între dinți. El călca marșial, gesticulînd larg și stufos. Amîndoi purtau serviete mari și scumpe. Era greu de prevăzut ce va însemna pentru acest oraș apariția celor două tipuri; cetățenii de rînd, însă, cu intuiția lor adîncă, îi priveau cu teamă; pentru aceștia, cele două tipuri aduceau prevenții sinistre. Au venit zilele de propagandă pentru alegeri. În toate aceste zile, o teroare completă: funcționari muștați, alții transferați; drumuri închise, oameni pașnici maltratați, închisi; ziare confis-

cate, întruniri oprite și toate acestea se puteau pune la cale, acolo sus, la prefectură.

Cei doi decideau, prefectul da ordine, medicul veterinar, revizorul școlar luau note, maiorul de jandarmi, polițaiul de asemenea. După împărțirea ordinelor, urmau consfățuirile intime. Cel mai scurt și cu trabucul între dinți făcea și aranjamentele cu Capitala, cu ministerele, mutarea funcționarilor; ticiuia amenințării, aprecieri și măsuri cu privire la indezirabil.

Cel buzaș și cu ochelari a-vea răspunderea cea mare a luptei: „Cine nu e cu noi e contra noastră”. Și de aici, prigoaana contra celor din opoziție, dictată de el. Și cetățenii orașului au aflat ast-

fel cine sînt cele două tipuri care semănau a mișii, dar că-rra le lipsea curtenia acestora. Amîndoi erau candidați guvernamentali la deputăție. Mă găseam în biroul serviciului sanitar, cînd un sergent de stradă vine și mă anunță că prefectul mă poștează să vin numaidecît la prefectură. Las totul și mă duc. Urce scara spre cabinetul prefectului. Mă anunță și, după o jumătate de oră de așteptare, sînt chemat în cabinet. Cum intru, dau cu ochii de cei doi. Ei discutau cu gravitate, iar în jurul lor cîțiva șefi de servicii îi ascultau plecați.

D-l M., personajul înalt și gras, cu buze groase și ochelari, auzind că este vorba de el, se întoarce cu fața spre prefect, iar cei din jur își îndreptară și ei privirile.

D-l medic al orașului a venit, spuse prefectul, arătîndu-mă.

— Dumneata ești medicul orașului? Mă întrebă prin ochelari, fixîndu-mă prin ochelari.

— Da, eu sînt! îi răspund.

— Ieri am avut nevoie de d-ta și d-ta abia astăzi mi te prezînti.

— Astăzi am fost chemat, răspund eu.

— Dar nechemat, nu puteai să vii?

— Cum era să vii nechemat?

El mă măsură grav și apoi: — Vom vedea ce e cu dumneata. Deocamdată nu am timp de pierdut. Ia notă de cele ce ți-am spus. Pune-te în contact cu polițaiul, care are o listă de toți negustorii din oraș care nu votează cu guvernul; fă-le inspecții imediate, închide-le localurile pe timp de țîr zile.

Am înțeles de la început ce urmărește și-l întreb: — Chiar dacă aceste localuri îndeplinesc condițiile de igienă nu trebuie să le închid?

— Nicîi vorbă. Le închizi în mod automat!

— Automat? Întreb eu mirat.

— Automat! răspunde el arogant.

CORDONUL SANITAR

de dr. G. Ulieru

prîncoasă, repede a trebuit să fie tulburată.

La puțin timp după numirea mea, observ că și-au făcut apariția în localitate, două tipuri, care nu aveau nimic asemănător ca ținută, cu cetățenii noștri de aci.

Ele apăreau pe bulevard înconjurate de prefect, de comisar și de gardiști.

La prima vedere, dacă le-ai fi lăsat fără suflă, cele două tipuri ai fi zis că sînt niște comisivoajori. Dar cercetate mai cu atenție, se putea vedea că le lipsea aerul acela de curtenie, de deosebită atenție față de oameni, pe care o au comisivoajorii.

Unul din ei, înalt și gras, butucos, cu buze groase, cu ochelari și cu privire pe sus, parcă ar fi căutat pe cer, călca și încet și apăsat. Celălalt era mai senin și mai subțire, puțin adus de spate, îmbrăcat

Prefectul scria la masă, iar în fața lui, în picioare, sta un bătrîn necăjit.

Cînd ridică ochii de pe foaie pe care scria, prefectul mă privi lung și îmi spusese cu aer de dojană:

— Regret, doctore, dar ți-ai creat o situație foarte neplăcută.

— De ce? îl întreb.

— Pentru ce nu te-ai prezentat pînă acum d-lui M? E foarte indignat pe d-ta, din această pricină.

— Nu știam că trebuie să mă prezînt, răspund.

— Foarte rău! accentuă prefectul.

— De asta m-ați chemat?

— Prezîntă-te d-lui M, și vezi că are să-ți dea un ordin.

În ajutorul celor ce studiază în cercurile „Trăsăturile moralei socialiste în rindul tinerei generații”

TEMA A IV-A

Munca — o chestiune de glorie și eroism

În fabricile de conserve și de preparate de carne, în spălătorii și curățatori chimici, copiii lucrează câte 12-13 ore pe zi. Pentru a putea găsi de lucru, un tânăr, indiferent de pregătirea, de calificarea lui, este nevoit să accepte, dacă din fericele găsește undeva să muncească, condițiile cele mai neomenești de lucru și un salariu care abia îl ajunge să nu moară de foame.

În S.U.A., în Anglia, în Italia, în Franța milioane de oameni n-au de lucru. Șomajul cronic care bintuie lumea capitalistă dă naștere la scene cu adevărat dramatice. În Calabria, de exemplu, localitate din Italia, direcția regională a căilor ferate a dat publicității un anunț că angajează 146 de muncitori necalificați și lucrători de întreținere. Pentru ocuparea acestor posturi s-au prezentat 12.800 persoane! Re-lalind despre acest fapt, ziarul italian menționează că printre solicitanții se aflau numeroase persoane cu studii superioare. „Faptul că sînt șomer nu este pentru mine o nouă — a declarat un ziarist italian tânărul Mario Palumbo din Roma. Astăzi în Italia sînt 1.400.000 de șomeri”.

Orice om al muncii mai vîrstnic din țara noastră poate evoca tinerilor multe asemenea sumbre tablouri cunoscute dintr-o amară experiență proprie pe timpul capitaliștilor și moșierilor. Zile, luni, ani întregi muncitori tineri și vîrstnici băteau la porțile fabricilor capitaliste. Cei care reușeau să se angajeze, intrau în iadul nemilos al exploatații din fabrică. În revista „Tinerimea muncitoare C.F.R.” din 1932 se scria: „Rătăcim pe străzi, zdrențuiți și slabi de foame... Istovii de muncă și mizerie... Nu este colț, fabrică, atelier, șat sau cartier în țara asta unde să nu vezi mizerie, boală, foamete și moarte între mîile și zecile de mii de tineri muncitori, bătuți și batjocorîți, sub amenințarea, exploatații și jefuiri de stăpînitari... Noi nu știm ce e cultura, noi nu știm ce este îngrijirea la vreme de boală, noi nu știm ce va să zică — a trăi într-o locuință sănătoasă”.

Din truda grea a oamenilor muncii se îmbogățeau capitaliștii și moșierii și spreau cu milioane și milioane de dolari, de lire, de franci și de mărci profiturile marilor concernuri străine, care-și viriseră adînc ghearele în economia țării. Citiți scrierile lui Alexandru Sahia și reportajele din „Anii împotriviții” ale lui Geo Bogza. Sînt redare aici tablouri dramatice ale exploatații sîngeroase în uzinele în care oțelul

5

De la munca de rob în orînduirile bazate pe exploatare — la munca liberă în socialism

Priviți lumea noastră, așa cum se înfățișează azi, astăzi, cu combinate gigantice, cu centrale atomo-electrice și mașini din ce în ce mai complexe, cu ajutorul cărora, omul supune natura și o transformă după voința lui, cu minunate opere de artă, cu mijloace moderne de transport — de la automobil, la avionul cu reacție — cu sateliții artificiali ai Pămîntului și astronavele cu care omul sovietic a pătruns primul în marea tăcere a Cosmosului. Toate acestea le-au făcut, masele populare, printre-o muncă titanică. Fiecare generație a preluat de la înaintași săi roadele muncii lor și le-a sporit, ducînd mereu înainte civilizația. Munca este condiția fundamentală a existenței și dezvoltării societății omenești.

În procesul muncii, care a început cu confecționarea primelor unelte de producție, omul și-a dezvoltat mereu inventivitatea, și-a dezvoltat necontenit simțul creator. Munca a constituit izvorul nesecat al apariției tuturor bunurilor materiale și spirituale.

Drumul ascendent al omenirii s-a realizat prin uriașele eforturi colective ale generațiilor care, în condiții social-istorice determinate au muncit, au creat, au adus perfecționări succesive uneltelor de producție, au îmbogățit, prin căutări inovatoare experiența societății, au ridicat pe trepte mai înalte cunoașterea și gîndirea omenească. Creația istorică a maselor din toate timpurile — iată autorul actualei înfățișări a planetei noastre.

Munca a fost dintotdeauna o activitate socială. Dar timp de mii de ani, în toate orînduirile bazate pe exploatare, munca se făcea în chip silnic, ea însemna o grea și vîlguitoare povară pentru omul muncitor și era desprinsă și batjocorită de cei ce dispuneau de toate bunurile vieții. În societatea sclavagistă, munca era socotită nedemnă pentru omul liber. Exploatarea muncii sclavilor capătă formele cele mai nemulțumitoare, „Sclavii erau o realitate vorbitoare, iar viața — mîngătoare” — așa defineau gînditorii antici situația sclavilor. În marea sa operă „Capitalul” Karl Marx dă ca exem-

2

plu scrierile unui filozof antic, care descrie un tablou zguduitor al muncii sclavagiste: „Nu poți să-ți privești pe acești nenorociți... care nu au măcar posibilitatea să-și curețe trupul și să-și acopere golicuina, fără să deplîngă soarta lor jalnică. Căci aici nu există indulgență și cruțare pentru cei bolnavi, pentru cei slabi, pentru bătrîni... Mînași cu loviturile de bici, toți trebuie să muncească continuu, pînă ce moartea pune capăt suferințelor și mizeriei lor”. Sclavii urau munca lor forțată și pe proprietarii de sclavi, răscolindu-se deseori împotriva acestora.

Modul de producție sclavagist a fost înlocuit cu modul de producție feudal, care se întemeia pe exploatarea muncii iobagilor și avea la bază o tehnică primitivă. Pentru a fi silit să muncească în folosul exploataților, țărănii iobag a fost legat de moșia feudală și obligat să presteze pentru moșier zile de clacă, să plătească biruri grele în natură sau în bani. Sînt zguduitoare documentele și mărturiile cronice care descriu pedepsele la care erau supuși țărănii iobagi, atunci cînd întîrziuau plata „datoriilor” către moșieri. Ei erau puși în butuc și afumați cu ardei, biciuți și umiliți. Familiile lor erau bătute cu cruzime de nobilii trîndavați.

Orînduirea feudală l-a urmat, orînduirea capitalistă, care condamnă masele la o muncă extrem de istovitoare, la foamete și mizerie neagră. Capitalistul își pune drept scop să stoarcă profituri cît mai mari de pe spinarea clasei muncitoare. Munca este efectuată de cei mulți, care nu posedă nimic în afară de forța brațelor lor, pentru cei ce acumulează toate bogățiile societății.

În condițiile capitalismului, în loc ca mașina să ușureze munca omului și să reducă ziua de muncă, dă un impuls considerabil intensificării muncii, duce la marea zilei de lucru și la transformarea muncitorilor într-o anexă a ei, înăbușîndu-i în mod brutal înclinațiile și talentele.

Caracterizînd în romanul său, „Munca”, acțiunea nefastă a muncii forțate asupra vieții spirituale a muncitorilor în condițiile capitalismului, scriitorul francez Emile Zola a creat, prin figura lucrătorului Fochard, o imagine deosebit de impresionantă și veridică: „Pașii, complet epuizat, cu o față sîmbătă și cu urme de arsuri, Fochard și-a păstrat neașteptat puterea herculeană a minilor și picioarelor sale.

porului nostru. Un mare entuziasm a cuprins din primele zile ale revoluției populare, organizată și condusă de partidul clasei muncitoare, masele largi de oameni ai muncii în fața cărora se deschideau pentru întia oară în istoria țării perspective înfrîntorii visului de milenii al tuturor asupriților: **desființarea odioasei exploatați a omului de către om.** Poporul muncitor a pornit cu un nestăvilit avînt, la chemarea partidului, să schimbe din temelii, după planurile sale mărețe, fața țării. Trebuia ca bogățiile ei să fie trecute din mina exploataților în stăpînirea celor ce muncesc, să fie puse în deplină valoare, să se descopere și să se creze altele noi. Trebuia ca pe pămîntul țării să răsara, printre-o vie și creatoare participare a maselor populare, uzine, orașe și sate moderne în care oamenii muncii să creze bunuri materiale și spirituale pentru ei înșiși, să-și ridice, prin grîja partidului, necontenit, nivelul de viață. Și glorioasa epopee a început. Mari viaducte au început să lege în arcuri de beton mările rîpase, burghie uriașe au străpuns creșemena munților și adîncurile dealurilor, peste noaptea întunecată s-au aprins una cite una luminile constelațiilor făurite de oamenii liberi, constructori de viață nouă. Începînd cu Salva Vișeu, Bumbești-Livezei, Ovidiu II, Doicești, Bîcaz, Hunedoara, Roman, Victoria, întreaga țară a început să devină un mare șantier al muncii libere. Viața cea nouă a început să pulseze pretîndînd, în țară, plină de vigoare.

Satelor patriei, odinioară țînuțe de exploatori într-o cruntă mizerie, li s-a deschis în lor calea unei vieți noi, așezată pe noi temelii.

Oamenii muncii de la sate, conduși și îndrumați de partidul clasei muncitoare, au învățat și au înțeles că bogăția pămîntului nu se poate obține cînd este strîns ca-n chingi de hături, că omul nu se măsoară și nu trebuie să se măsoare după pămînt și avere, ci după muncă cinstită și vrednică, făcută în folosul său și al întregului popor. Ascultînd îndemnul partidului, țărînimia a pășit pe drumul colectivizării agriculturii...

În patria noastră socialismul a învins definitiv la orașe și sate. „Această victorie — a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale din primăvara anului trecut, consacrată muncii

7

se topea o dată cu omul ce cădea din picioare: în abatajele întunecoase, înăbușitoare unde muncitorii trudeau din greu mincînd mămăligă stricată cu zeamă de castraveți; la schelele petroliferelor, unde, în goana lor după aurul negru — la fel ca peste tot — capitaliștii călcau în picioare cele mai elementare drepturi ale muncitorilor.

Ziarul „Mînerul” din 1926 scria următoarele într-un articol, care pare de neerezut pentru noi, cei ce ne-am născut și trăim sub razele socialismului: „Mînerii cer ca bocancii ce li se dau să fie în stare bună, cer lemne pentru încălzit. În caz de moarte, vîduva să primească pensie. Muncitorii bolnavi să nu fie concediați. Pedepsele corporale să fie interzise...” Intre anii 1929-1935 în Valea Jiului numărul mînerilor somerii era mai mare decît al celor care aveau de lucru. Hunedoreni, care acum se mîndresc cu orașul lor nou, luminos, își mai aduc aminte de bordeiele de pe Bataza, acolo unde trăiau atîția muncitori.

La sate, țărîni săraci — aflați la cheremul moșierilor și chibaburilor — trăiau într-o asemenea mizerie încît din turtă și mămăligă nu ieșeau decît la parastase, cînd făceau femeile colaci de griu să cinstească morții.

Erau în țară atîtea bogății, toate însă erau smulse de clasele stăpînitoare; oamenii muncii rămîneau mai departe în neagra lor sărăcie. Iar cînd se ridica să-și ceară dreptul la o viață omenească, cu ostent răspunsul exploataților: în 1907, în decembrie 1918 în Piața Teatrului Național din București, în 1929 la Lupeni, în 1933 la Grivița. Burghezomșierimea a luat întotdeauna cele mai cumplite măsuri de reprimare, călcînd în picioare cele mai elementare drepturi ale maselor de oameni ai muncii.

O uriașă dramă a înăbușirii drepturilor și idealurilor — aceasta a fost viața poporului muncitor în timpul regimului burghez-moșieresc.

Propunîndu-și drept țel desființarea oricărei exploatați a omului de către om și construirea societății omenești cu totul noi — revoluția socialistă asigură — pentru prima dată în istoria omenirii — schimbarea reală și radicală a caracterului muncii: **transformarea muncii forțate, în muncă liberă.**

23 August 1944 — începutul unei noi ere în istoria po-

6

om, sînt relațiile dintre oameni, în procesul de producție, cu desăvîrșire noi, necunoscute în istoria celorlate orînduiri sociale. Ele oferă un cîmp larg pentru dezvoltarea forțelor de producție și, prin urmare, un orizont vast pentru dezvoltarea activității creatoare a maselor muncitoare, a aptitudinilor și talențelor lor.

Socialismul se consursește prin muncă creatoare, bine organizată. Socialismul și munca creatoare sînt inseparabile. De aceea societatea socialistă cere fiecărui membru al său o muncă cinstită, constituțională după principii: de la fiecare după capacitățile sale, fiecărui după muncă sa.

Descăsușind forțele creatoare ale poporului, orînduirea socialistă dă naștere unui larg avînt în muncă, abnegației și eroismului. În socialismul unde eroismul capătă un caracter de masă, concretizat în întrecerea socialistă, în atîtundinea creatoare față de orice activitate constructivă, nu există loc de muncă unde să nu poți să-ți dovedești capacitatea de a înfrunți acțiunile eroice. Iată un exemplu. La „Industria bumbacului” din București, lucrează într-una din marile hale unul din Ercii Muncii Socialiste, țesătoare Ana Boghină. Pentru ce este ea erou? O tînară muncitoare povestește despre ea: „La tovarășa Boghină, totul te impresionează. De la abnegația dirigența și îndrăzneala excepțională, pînă la modul cum știe să discute cu oamenii, să și-i apropie de gîndurile ei. După cîteva luni de la intrarea mea în fabrică, mi s-a spus că voi lucra ca încălcatore la tovarășa Boghină. Mărturisesc — povesteste mai departe tînară țesătoare — că această hotărîre n-a făcut să mă pierd cu firea. Închipuți-vă și dumneavoastră, în timp ce majoritatea țesătoarelor lucrau pe atunci la cite două sau șase răboabe, Ana Boghină ajunsese să lucreze la 100! O dată am întrebato-cum de a reușit să se ridice la o asemenea măiestrie. „Aș vrea să-ți vorbesc în așa fel încît să mă înțelegi — mi-a răspuns ea. Tu ai venit în fabrică într-un loc al tău. Eu am trăit încă o vreme cînd fabrica nu era a noastră, cînd patronii sugeau vîlga muncitorilor, îi umileau și îi dădeau afară din fabrică după placul lor. Am văzut cîndva cum unul dintre oamenii patronului a bătut o muncitoare peste mîini. A lovit-o peste degete pînă a ostenit, iar după aceea a dat-o afară, schilodită... Cînd fabrica a devenit a noastră, mi-am

10

toam datorită faptului că am învățat și am muncit tot mai bine, că azi meseria mea este pretuită alături de toate meseriile folositoare poporului, tocmai de aceea mi s-a făcut această mare cinste. Imi dau însă tot atît de bine seama că trebuie să învăț necontenit, să-mi însușesc mereu noi cunoștințe, să aplic în întreaga mea muncă cele mai înaintate metode”.

O mare parte a tineretului nostru învață în școli și facultăți. Învățătura cere pasiune, voință, perseverență, dar cere, mai ales, o privire adînc spre viitor, acea înțelegere profundă că învățătura este o parte organică a marelui proces de muncă, îndreptat spre desăvîrșirea construcției socialismului în patria noastră. Mii și mii de tineri muncitori, tehnicieni, ingineri și specialiști de toate gradele, obțin rezultate bune în producție, tocmai pentru că au obținut rezultate bune în învățătură, atunci cînd se aflau pe băncile școlilor și institutelor, îmbogățindu-și, după aceea, necontenit, cunoștințele. A lega cele învățate de munca în producție și a învăța în așa fel, încît să fie cît mai folositor prin cunoștințele tale societății — iată prin ce se exprimă noua atitudine față de învățătură, de muncă. Mașinile noi, moderne care folosesc, într-o măsură tot mai mare curcările științei în diferite domenii — electronică, automată, chimie etc. — cer din partea celor ce le comandă, atît cunoștințe tehnice înaintate, cît și un nivel de cultură generală tot mai ridicat. În procesul desăvîrșirii construcției socialismului și de trecere treptată spre comunism, știința este tot mai mult legată de producție, se deschide perspectiva transformării ei într-o forță nemijlocită de producție.

Avîntul economiei și culturii patriei noastre, care înainteașă împetus pe calea desăvîrșirii construcției socialismului, a deschis tineretului studios cele mai largi orizonturi de activitate în viitor. Nu există ideal mai înalt, decît acela de a-ți pune cunoștințele în slujba înfloririi necontenite a patriei.

Procesul marii producții socialiste, cu tehnologia ei complexă, cere ordine ca mai riguroasă, organizare, punctualitate și respectarea strictă de către fiecare tînar muncitor a regulilor stabilite, a indicațiilor muncitorilor în vîrstă, ale maistrilor, a cerințelor întregului proces de producție. Or-

14

ganizațiile U.T.M. îi educă pe tineri în spiritul unei înalte discipline în muncă, ai atitudinilor consistente, creatoare, față de muncă și învățătură, combătînd, în același timp, cu toată hotărîrea unele mentalități naipoate, vechi, rămășițe și influențe ale moralei și concepției burghize despre muncă. Un mare rol educativ în întărirea disciplinei și în opinia publică, critica tovarășească a lipsurilor în muncă, colectivul. Colectivul socialist răspunde pentru munca tuturor membrilor săi și fiecare membru al colectivului răspunde, la rîndul său, pentru munca colectivului.

Gospodăria agricolă colectivă este și ea o școală a educării tinerilor colectivisti în spiritul socialismului, școala educării unei discipline noi, socialiste a muncii. Mai înainte, cînd fiecare țărăn lucra individual, vecinii nu se interesau de el: muncеше și el recolta, dacă muncеше bine sau nu. În gospodăria agricolă colectivă însă, unde munca fiecăruia este o parte din munca obștească de care depinde rezultatul general, comportarea fiecăruia se află în atenția tuturor colectivistiilor.

Munca făcută cu dăruire spre binele societății, constituie una din condițiile cele mai importante pentru desăvîrșirea construcției socialiste și trecerea treptată la comunism, cînd munca va deveni o primă necesitate vitală, cînd societatea va înscrie pe steagul său: de la fiecare, după capacități, fiecărui după nevoi. Pentru a transforma munca într-o primă necesitate vitală pentru toți membrii societății, se cer anumite premise economice și culturale, care se creează în procesul desăvîrșirii construcției socialismului și trecerii treptate la comunism. Dar, chiar în cursul creării acestor premise, munca se transformă, capătă treptat trăsături ale muncii comuniste, care sînt dezvoltate prin îmbinarea justă a principiului cointeresării materiale cu stimularea morală pentru realizările în muncă. După cum a arătat V. I. Lenin, munca comunistă presupune obișnuința de a munci pentru binele general și atîtundinea conștientă (devenită obișnuință) față de necesitatea muncii pentru binele general. A cultiva și dezvolta dragostea de muncă la toți membrii societății noastre, la tineretul nostru, înseamnă a educa omul comu-

15

Groznică muncă, mereu aceeași, de mai bine de patru sute de ani, l-a desigurat corpul. Mai nemilos însă, s-a răsfrînt această muncă asupra aptitudinilor sale intelectuale; și fusese coborît pînă la nivelul unei mașini, executînd mereu aceeași mișcări, fără nici o idee, fără o singură acțiune independentă, transformîndu-se, pur și simplu, în unul din elementele luptei cu focul... Fochard primise o instrucțiune elementară, deși neterminată și își amintea că posedase odată o inteligență vieție. Însă tînrul de 16 ani căsuse în ghearele unui monstru — și acum făcarea minții sale plîpîia și se stîngea sub greutatea acelei necruțătoare pietre de moară, pe care el o învîrtea orbește, întocmai ca un cal...”.

„Organizarea feudală a muncii sociale — scria Lenin — se sprijinea pe disciplina bîtei, în condițiile unei extreme ignoranțe și abrutizări a oamenilor muncii, pe care li jefuia și de care își bătea joc o mină de moșieri. Organizarea capitalistă a muncii sociale se sprijinea pe disciplina foamei și, cu tot progresul culturale burghize și al democrației burghize, marea masă a oamenilor muncii rămînea, în cele mai înaintate, cele mai civilizate și democratice republici, o masă abrutizată și ignorată de sclavi salariați sau de țărani oprimați, pe care li jefuia și de care își bătea joc o mină de capitalisti”. Cît de profunde și adevărate sînt aceste caracterizări ale lui Lenin ne-o dovedește situația înmănată în care se află mulți muncitori din țările capitaliste contemporane. Goana după profituri ridicate, determină pe patronii capitaliști să desprindă cerințele elementare ale asigurării securității muncii. Lăcomia monopolistilor îl aduce pe mulți muncitori în stare de invaliditate. Iată ce relatează ziarul progresist „Morgen Freiheit” din S.U.A.: „Numărul morților, răniților și schilozilor de la urme accidentelor în producție, survinute în numai trei ani, oferă un tablou sinistru”. Ziarul precizează că, „în 1958, în producție și-au pierdut viața 13.270 muncitori, în 1959 — 13.800 și în 1960 aproximativ același număr. În afară de aceasta, în același rîstimp, s-au înregistrat 5.630.000 rănii, dintre care 192.000 persoane și-au pierdut integral capacitatea de muncă”.

Nemilos se răsfrînge exploatarea capitalistă asupra tineretului, închinîndu-i orice perspectivă, înăbușîndu-i talentele, aspirațiile. În S.U.A., în întreprinderile de amidon,

4

eveniment istoric din viața poporului — terminarea colectivizării agriculturii — ridică pe o treaptă mai înaltă alianța muncitorească-tărnăvescă și unitatea moral-politică a întregului popor. Cele două clase sociale prietene, clasa muncitoare, conducătoare a tuturor oamenilor muncii și clasa țărînimii colectiviste, împreună cu intelectualitatea, merg umăr la umăr înainte, sub conducerea încercată a partidului spre desăvîrșirea construcției societății socialiste și trecerea treptată la construirea comunismului”.

Trecerea mijloacelor de producție în proprietatea socialistă, făurirea relațiilor de producție socialiste au determinat și schimbarea radicală a caracterului muncii, ea devenind direct socială, în folosul întregii societăți.

„Stăpîni pe mijloacele de producție, oamenii muncii de la orașe și sate, conduși de partid, produc bunuri pentru ei înșiși, pentru binele întregii societăți, al poporului muncitor, pentru continua înflorire a bunăstării lui materiale și spirituale.

„Cu palmele de vînceri trîndătoare Culegem astăzi rodul sfîntei munci Știm cum se-clință ramurile-n floare Și steagul drag cum flutură în soare Și soarele cum ride-n ochi de prunci Și toți ce creștem, creștem pentru viață Recolte, fabrici noi și oameni noi...”

Epoca istorică în care a intrat patria noastră odată cu cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare este o epocă de mari realizări a căror strălucire și putere constau în primul rînd în faptul că forțele creatoare ale omului muncitor sînt eliberate de toate stăvilile ce-i stăteau odinioară împotriva.

„În nici o țară capitalistă — arăta tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — oricît ar încerca apologetii capitalismului să dezghizeze regimul de exploatare în „capitalism popular”, nu este cu putință o asemenea activitate plină de entuziasm, abnegație, spirit ineputabil de inițiativă ca aceea pe care o desfășoară zecile și sutele de mii de fruntași din uzinele și

8

minele noastre, șantiere, gospodării colective, gospodării de stat”.

Uzinele și fabricile moderne, noile sonde, mine și centrale electrice, gospodăriile agricole colective tot mai puternice, noile cartiere de locuințe care întinereș și înfrumusețează orașele, așezămintele de cultură și învățămînt, artă și sănătate — toate acestea arată ce forțe creatoare dobîndesc un popor care a scuturat jugul capitaliștilor și moșierilor și este stăpîn pe bogățiile țării. Sub conducerea partidului, patria noastră s-a transformat în acesti ani într-o țară înaltă, cu o industrie și o agricultură socialistă, în continuă dezvoltare, o țară în care pulsează vigoros întreaga viață social-culturală.

În orînduirea noastră nouă, în care s-a schimbat din temelii viața întregului popor, munca a devenit o chestiune de onoare și eroism, prima datorie față de societate a fiecărui cetățean apt de muncă. Constituția Republicii Populare Romîne garantează nu numai dreptul la muncă, ci și dreptul la odihnă, la învățătură, asigurarea materială la bătrînețe, și în caz de boală etc. Statul democrat-popular investește în fiecare an sume uriașe sub formă de ajutor pentru asigurările sociale, pentru pensii, sanatorii, instituiții pentru copii, pentru medicamente gratuite, învățămînt și manuale gratuite, ridicarea calificării, burse pentru studenți etc. În socialism, roadele muncii aparțin întregii societăți, muncitorilor înșiși. Aceasta schimbă în mod radical și atîtundinea oamenilor față de muncă, față de proprietatea obștească, temelia sfîntă și intangibilă a orînduirii noastre socialiste, sursa bunăstării celor ce muncesc.

Atîtundinea socialistă față de muncă — expresia noii morale a tineretului nostru

În societatea socialistă calitățile morale ale omului sînt verificate prin atîtundinea lui față de muncă, socotită ca cea mai importantă îndatorire socială, ca o datorie patriotică. Trecînd mijloacele de producție în mîinile poporului, revoluția socialistă a schimbat radical caracterul muncii și condițiile de muncă, atît la orașe cît și la sate. Relațiile de producție socialiste, care exclud exploatarea omului de către

9

a îmbina munca fizică cu cea intelectuală, lupta permanentă pentru însușirea tehnicii celei mai noi. În zilele noastre se cere mai mult ca orînduirea, atît în industrie cît și în agricultură, să-ți însușești neobosit tehnica cea mai nouă și metodele avansate de muncă, să-ți ridici continuu calificarea, să dezvolti inițiativa creatoare în folosirea tehnicii, în organizarea producției, în sporirea necontenită a volumului ei și în îmbunătățirea calității produselor, se cere să fii un luptător pentru nou, un bun prieten al noului.

Luminînd drumul țării în anii șesenalului și mai departe peste hotarele a cincisprezece ani, cel de-al III-lea Congres al P.M.R. a deschis în fața maselor de oameni ai muncii un vast cîmp de activitate creatoare. Dezvoltarea bazelor tehnico-materiale a socialismului, înaltul nivel de dezvoltare a industriei noastre socialiste, dotarea continuă a fabricilor și uzinelor cu tehnica cea mai modernă, introducerea permanentă și pe scară tot mai largă a unor procedee tehnologice tot mai avansate — toate acestea cer știință, cer ridicarea necontenită a calificării. Insușirea științei și culturii devine astfel o îndatorire de seamă a fiecărui tînar.

La sate, activitatea desfășurată de organizațiile U.T.M., sub conducerea organizațiilor de partid, pentru mobilizarea tineretului la munca entuziasată în vederea sporirii necontenite a producției agricole vegetale și animale, pentru însușirea tot mai profundă a agrotehnicii înaintate, joacă un rol însemnat în educarea tineretului în spirit socialist, favorizînd dezvoltarea trăsăturilor colectivismului și dezvoltînd dragostea față de muncă în agricultura socialistă. În gospodăriile agricole colective tinerii, alături de ceilalți colectivisti, își pun întreaga lor putere de muncă în sprijinul întăririi și consolidării economico-organizatorice a C.A.C.

Setea de noi cunoștințe, dorința de a munci tot mai bine sînt firești pentru tinerii constructori ai socialismului. Diploma de onoare a C.C. al U.T.M. — „Cînd am primit aceste distincții, am fost foarte emoționat. Am stat să mă întreb dacă merit eu această cinste. E drept, am crescut miș de pășari. Dar aceasta e o faptă obișnuită. Și apoi eu nu sînt decît o simplă crescătoare de păsări. Dar pe urmă, tot eu m-am gîndit că

13

nist, deoarece, așa cum a arătat Lenin, numai în munca laolaltă cu muncitorii și țărîni poți deveni cu adevărat comunist”.

În procesul muncii socialiste și al întrecerii, care îmbină amănunțos interesul personal cu cel social și care aprinde cu flacăra creatoare a entuziasmului inimile maselor muncitoare, se formează la oameni sentimentul răspunderii și înțelegerea importanței muncii lor, a participării lor la eforturile comune ale întregului popor. Socialismul formează oameni cu caractere și voință ferme, care au un scop precis și un înalt țel în viață, oameni curajoși și îndrăzneți, consecvenți, statornici, plini de abnegație, care știu în orice împrejurare de viață să realizeze principiile comunismului și să înfruptească marile idealuri ale poporului. Aceste calități se nasc, se dezvoltă și se întăresc, în primul rînd, în procesul muncii socialiste, care are un rol primordial în formarea profilului moral al omului. Pe baza muncii colective și în procesul de educație se cultivă sentimentele de tovarășie și de adevărat umanism, sentimentul stimei reciproce și al ajutorului reciproc, tovarășesc, care oglindesc existența relațiilor noi, socialiste. Colectivul socialist se interesează de comportarea membrilor săi în toate împrejurările vieții. În relațiile de familie, de prietenie și dragoste, cultivînd un profund sentiment de răspundere al membrilor săi pentru întreaga comportare în societate. Principiul colectivismului în conștiința și comportarea oamenilor, format și dezvoltat la școala muncii socialiste, este o expresie a devotamentului lor față de interesele societății socialiste.

*

Devenind stăpîni mijloacelor de producție, oamenii muncii din patria noastră crează bunuri materiale și culturale pentru ei înșiși, spre folosul lor și al întregii societăți.

Muncind în toate domeniile de activitate, participînd conștient și cu înflăcăare la desăvîrșirea construcției socialismului, tineretul își realizează propriile lui aspirații de a-și închina toată energia și puterea de muncă înfloririi necontenite a patriei socialiste.

16

Vine primăvara — etapă hotărâtoare pentru asigurarea unei producții agricole sporite. Experiența ne-a arătat că executarea la timp și de calitate a tuturor lucrărilor din această perioadă, depinde și de activitatea politică și organizatorică pe care o desfășoară organizația U.T.M. în rândul tinerilor mecanicizatori. Grupa U.T.M. este centrul activității noastre în campaniile agricole. Noi am folosit această perioadă de iarnă pentru pregătirea viitoarei activități pe care le vor desfășura grupele U.T.M.

Ce am făcut concret? Tot ceea ce am făcut în această perioadă a avut rostul de a pregăti multilateral pe tinerii mecanicizatori pentru acele zile de campanie când nu este vreme multă de ședințe, de cursuri de ridicare a calificării și altele. 30 de tineri mecanicizatori au frecventat în această perioadă cercul politic „Să ne cunoaștem patria socialistă”. Peste două, trei zile, propagandistul va preda cursanților săi cea a șaptea lecție.

Noi ne-am întors în stațiune tirziu și am recuperat rămăneala în urmă ținând ședințele cercului săptămânal. În fața mecanicizatorilor au fost prezentate în această perioadă câteva conferințe interesante: „Înalțul titlu de membru de

partid”, „15 ani de Republică”, „30 de ani de la luptele revoluționare și petroliștilor”. În această ultimă săptămână, pregătindu-ne de ieșire în campanie, la indicația organizației de partid am organizat cunoașterea de către toți tinerii tractoriști a unor importante documente de partid și de stat care vorbesc despre sarcinile noastre în noul an agricol. Cu toți tinerii a fost organizată citirea Exponerii făcută de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-

Dar pregătirea propriu-zisă pentru ieșirea în campanie a început cu participarea tinerilor tractoriști la adunările generale U.T.M. din G.A.C. la care lucrează, adunări în care s-a discutat despre contribuția tinerilor colectivști la îndeplinirea planului gospodăriei.

Răspunzând chemării la întrecerea lansată de Eroul muncii socialist Ene Gh., șeful brigăzii a patra, toate brigăzile s-au angajat să lupte pentru a obține producții mai

organizat înfișterea capitolului din Statutul U.T.M. care se referă la organizația de bază și grupa U.T.M., am organizat recitarea unor capitole din documentele Congresului al III-lea U.T.M. În a doua zi, noi, membrii comitetului U.T.M. le-am vorbit despre sarcinile lor concrete ca organizatori de grupe. În cea de-a treia zi, Nicolae R. Dumitru și Gh. Nițu, organizatori care au obținut anul trecut bune rezultate, au împărtășit propria

mașini agricole s-a încheiat, pregătirile pentru ieșirea în campanie nu se opresc aici. Acum două zile am trecut în revistă toate cărțile bibliotecii. Am constatat că sînt cam puține, iar unele vechi citite și răsucite de tineri. Am discutat cu sindicatul și direcțiunea și s-au aprobat bani pentru cumpărarea de noi cărți. Am consultat tinerii ce cărți doresc să citească pentru a ne orienta în cumpărături pe care le vom face. Săptămîna viitoare sperăm că în fiecare vagon-dormitor să fie instalată și biblioteca volantă. Paralel cu aceasta, ne-am îngrijit de a asigura pe timpul campaniei brigăzile cu ziare. În lunile următoare tinerii tractoriști vor primi zilnic direct la brigadă, 47 de ziare „Scintela tineretului”.

Dar așa cum am mai spus, pregătirile nu s-au încheiat. Studiem acum problema participării active și organizate a tinerilor tractoriști la viața culturală și sportivă din G.A.C.

Avem convingerea că măsurile pe care le-am luat și cele pe care le vom lua în continuare vor crea o bună pregătire pentru o rodnică activitate politică și educativă în grupele U.T.M.

INFORMAȚII

Joi dimineața a părăsit Capitala îndreptându-se spre Nicotia o delegație a C.C. al U.T.M., condusă de tovarășul Oană Constantin, membru supleant al C.C. al U.T.M., secretar al Comitetului regional U.T.M. Ploiești, care va participa la lucrările celui de-al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Democrat Unit din Cipru (E.D.O.N.).

Atașatul militar al R.D. Germane în R. P. Romîni, locotenent colonel Walter Zander, a oferit joi seara o recepție cu prilejul celei de-a 7-a aniversări a Armatei Populare Naționale a R.D. Germane.

Au luat parte general colonel Floara Arhip și general locotenent Mihai Burcă, adjuccii ai ministrului forțelor armate,

general maior Ion Dincă, șeful Direcției Superioare Politice a Armatei, generali și ofițeri superiori, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe.

Au participat șefii unor misiuni diplomatice acreditate în R. P. Romîni, atașaji militari și alți membri ai corpului diplomatic.

Dirijorul sovietic Boris Haikin, artist al popoului al R.S.F.S.R., a condus concertul simfonic extraordinar de joi seara al Filarmonicii de Stat „Moldova” din Iași. La acest concert și-a dat concursul violonista sovietică Nina Beilina, laureată a concursurilor internaționale „P. Ciaikovski” de la Moscova și „George Enescu” de la București.

Concertul s-a bucurat de mult succes.

Zăpada e pe ducă. Se impune deci o ultimă verificare a reparațiilor. La S.M.T. Orăștie echipele conduse de mecanicii Muscaluciu Dumitru și Bogdan Ott fac acest lucru cu cea mai mare răspundere.

Foto: AGERPRES

Primirea de către vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Gaston Marin, a președintelui Comisiei de Stat a Planificării din R. P. Bulgaria

Joi 28 februarie 1963, vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Gheorghe Gaston Marin, a primit pe președintele Comisiei de Stat a Planificării din R. P. Bulgaria, Pașev Apostol, însoțit de vicepreședintele Comisiei de Stat a Planificării din R. P. Bulgaria, Monov Teko.

Discuțiile s-au purtat în jurul problemelor de colaborare economică dintre R. P. Romîni și R.P. Bulgaria, privind perioada de perspectivă generală pînă în 1980.

La primire a fost de față Mauriciu Novac, vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării.

Primirea de către vicepreședintele Consiliului de Stat al R. P. Romîne, Avram Bucunici, a ambasadorului Elveției la București

Joi la amiază, Avram Bucunici, vicepreședinte al Consiliului de Stat al R. P. Romîne, a primit în audiență de prezentare pe Emile Bisang, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Elveției la București.

CĂRȚI NOI

ÎN EDITURA POLITICĂ a apărut:

1962 UN AN DE NOI ȘI IMPORTANTE REALIZĂRI

48 pag. 0,75 lei

Brosura cuprinde Comunicatul Direcției Centrale de Statistică cu privire la îndeplinirea planului de stat al Republicii Populare Romine pe anul 1962.

Lucrarea conține și numeroase ilustrații care prezintă principalele realizări din anul trecut.

Brigăzile de tractoare în pragul primăverii

Dej, cu ocazia celei de-a 15-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romine, materialele principale ale recentei ședințe a Consiliului Superior al Agriculturii etc.

O atenție deosebită am acordat mobilizării tractoriștilor la cele 2 cercuri agro-technice. Am urmărit atent felul în care tinerii își însușesc aci cunoștințele predate și de cite ori am observat o delăsare din partea vreunui, comitetul U.T.M. a stat de vorbă cu el.

mari la hectar decit cele planificate de gospodăriile colective, cu 300 kg la grâu, cu 500 kg la porumb și cu 5 000 kg la sfecla de zahăr. Angajamentele sînt și un rezultat al discuțiilor pe care le-a avut comitetul organizației de bază U.T.M. cu membrii fiecărei grupe U.T.M. în parte.

Săptămîna trecută, vreme de trei după-amieze, am organizat o instruire a organizatorilor de grupe. În ce a constatat ea și cum s-a desfășurat? Am

lor experiență. Ei au explicat cum sînt legate de organizațiile U.T.M. din G.A.C., cum mobilizează grupa U.T.M. la îndeplinirea angajamentelor pe care și le-au asumat tinerii tractoriști în întrecerea socialistă, cum organizează munca politică în brigada etc. Nădăjduim că această pregătire va da bune rezultate, că li va ajuta pe organizatorii de grupe U.T.M. în activitatea pe care o au de desfășurat.

Dar cu toate că repararea tractoarelor și a celorlalte

MIRCEA TĂNASE
secretarul organizației de bază U.T.M. din S.M.T. Balaciu raionul Urziceni

La o vîntătoare de mistreți organizată de Intreprinderea forestieră Falcău, regiunea Suceava

Sport

Spartachiada de iarnă a tineretului

Ciștigătorii etapelor asociative a spartachiadei de iarnă din regiunea SUCEAVA se pregătesc pentru etapa următoare, care va începe în curînd. Datorită bunilor organizatori și întrecerilor la prima etapă au acordat asociatiile sportive extinderii și dezvoltării gimnasticii,

lucru ce a făcut ca la întrecerile de gimnastică din cadrul spartachiadei să participe aproape 25 000 de sportivi. În mobilizarea tineretului la competițiile din cadrul spartachiadei au acordat atenție deosebită asociatiile sportive răscolite Suceava și Dorohoi.

PE SCURT

● Joi au început în orașul Brighton campionatele internaționale de tenis de masă ale Angliei la care participă jucători și jucătoare din 14 țări. În competiția pe echipe, reprezentativa lemnind a R. P. Romine (Maria Alexandru, Gela Fitiu, Ella Constantin, Gela Fitiu) cu scorul de 3-0 echipa Angliei. R. P. Ungară a dispus cu 3-0 de Anglia iar R. F. Germană a înțeles cu același scor echipa Belgiei.

(Anglia) și Admira Viena. La mijlocul lunii iunie se proiectează organizarea la Budapesta a unui turneu internațional cu participarea lui Liverpool Honved, Real Madrid și Juventus Torino.

● Formația chehoslovacă de fotbal Baska Bistrica, care se află de citeva zile în R. P. Ungară, a evoluat la Oza, în compania echipei locale, Mecul sau încheiat cu un rezultat de egalitate 2-2. Fotbaliștii chehoslovaci vor juca în continuare cu Salgotarjan.

(Agerpres)

Utilaje noi în portul Constanța

Parcul de utilaje din portul Constanța a primit recent încă 19 tractoare și 40 de remorci auto pentru îmbunătățirea transportului mărfurilor în incinta portului. În vederea ușurării și grăbirii operațiilor de încărcare — descărcare a vaselor au fost date anul acesta în exploatare încă 9 macarale de cite 3 tone, alte 6 macarale de cite 5 tone urmînd a intra în curînd în func-

țiune. În prezent se lucrează la montarea unei macarale cu o capacitate de ridicare de 100 tone și a altor macarale de lucru.

Pentru pregătirea cadrelor necesare deservirii utilajelor cu care este înestrat portul Constanța, luna aceasta a fost înființată o școală pentru calificarea a 80 de tractoriști.

(Agerpres)

Ajutăm să crească schimbul de mîine

(Urmare din pag. 1)

nă a stabilit să se ocupe îndeaproape de practica ucenicilor. Acest lucru este urmărit prin birourile organizațiilor de bază U.T.M., inginerii, maștrii, muncitorii tineri. În multe rînduri noi am arătat muncitorilor-instrucitori răspunderea pe care o au în pregătirea viitoarelor cadre calificate, am urmărit îndeaproape lucrul pe care-l execută ucenicii, comportarea lor în colectiv. Practica a constituit tema unor adunări generale U.T.M., organizate în secții și sectoare.

La începutul anului școlar unii ucenici din secția cazane lipseau de la practică. Biroul organizației de bază U.T.M. (secretar Simion Drăgan) a organizat o adunare generală U.T.M. în care s-a discutat despre comportarea în muncă a unor ucenici, despre manifestările de indisciplină. S-a vorbit și despre însemnătatea acestei secții în ansamblul uzinei, despre faptul că aici, folosindu-se procedee moderne (sudara automată, craițuțea arc-arc), este absolut necesară o pregătire temeinică. Sîntușile date, articolele tovarășești au fost de un real folos. Dan Popovici, Victor Rotaru și alții ucenici care aveau manifestări de indisciplină și-au schimbat atitudinea, învățîndu-se conștiincioși.

În adunări generale U. T. M. s-a analizat și felul cum se ocupă tinerii muncitori de pregătirea ucenicilor. Un singur exemplu: în secția mecanică utemiștii au criticat aspru pe tînărul frezor Tudor Moise pentru că neglijează practica ucenicului Ilie Cristian din anul II. Asemenea adunări au avut loc în secțiile turnătorie de oțel, mecanic-sef, iar în prezent organizația U.T.M. din secția sculerii pregătește analiza practicii desfășurată în acest an.

Noi am mers și pe principiul

de a discuta cu părinții ucenicilor mai slab pregătiți sau ai celor care lipseau sau intruzivul de la practică. O asemenea discuție a purtat-o comitetul U.T.M. și conducerea administrativă a sectorului turnătorie de oțel cu părinții elevilor Gore Dumitrescu, Gheorghe Ursu, Radu Verbov, Andrei Alexandru și al altora. A fost un bun prilej de a le arăta ce influență are disciplina asupra însușirii materiei și de a combata atitudinea unor părinți care ne cereau în mod nejustificat să fim mai îngăduitori, înțelegînd prin aceasta să trecem cu vederea abaterile de la disciplină. Rezultatele au dovedit că am procedat bine. Ucenicii amintii lucrează acum sîrguțicios, se pregătesc temeinic. În curînd va avea loc o discuție cu părinții celor care fac practica în secția vagoane.

Pentru a cunoaște și mai bine felul cum se desfășoară practica ucenicilor, membrii comitetului U.T.M. mențiu în strînsă legătură cu școala, cu profesorii de specialitate, cu diriginții. Desori, membrii ai comitetului U.T.M. însoțesc pe tovarășul Ovidiu Dumitrescu, profesor și pe tovarășul Vasile Linte, director de studii al școlii, în controlul pe care-l fac în secțiile și sectoarele uzinei.

Periodic, membri ai comitetului U.T.M. pe uzină merg în școală, se informează despre pregătirea multilaterală a ucenicilor, asistă la orele de specialitate, fac unele propuneri. Așa, de exemplu, Mihai Gheorghiu care răspunde de problemele de calificare în cadrul comitetului U.T.M. pe uzină a stat în școală 4 zile. Inginerșii Adina Drăgulin, Gheorghe Ionescu au propus ca lecțiile teoretice de specialitate să cuprindă mai multe explicații privind procedeele moderne de lucru care se aplică în uzină. La turnătorie

de oțel, de exemplu, ucenicii nu știu de ce se folosește bioxidul de carbon în întărirea formelor. Turnarea pieselor în forme întărite cu bioxid de carbon fiind un procedeu modern, inginerii din comitetul U.T.M. au solicitat profesorilor de specialitate să vorbească ucenicilor despre acest lucru.

Recent, comisia de muncă practică pe uzină a analizat activitatea din primul semestru al acestui an școlar. S-au luat o seamă de măsuri la realizarea cărora ne vom alege din plin contribuția: deprinderea ucenicilor cu toate lucrurile de muncă, de ajustaj și asamblare din secțiile cazane și vagoane, întărirea disciplinei, controlul permanent al caietelor de practică etc.

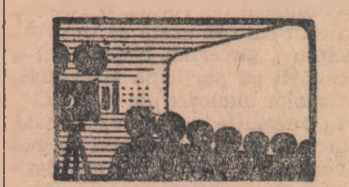
Pe linia pregătirii cadrelor de mine, comitetul U.T.M. folosește multiple forme. Ucenicii participă la „Jocurile tineretului” în cadrul cărora înzori, sudori fruntași, ei înșiși absolvenți ai școlilor profesionale, vorbesc despre experiența muncii lor, despre frumusețea meseriei. S-au prezentat medaliale de frunțiș. Inginerșii tineri prezintă conferințe cu caracter tehnic.

Pe baza experienței dobîndite am stabilit o seamă de proceduri pentru viitor:

- controlul permanent al practicii prin discuții cu muncitorii-instrucitori;
- analize în adunări generale U.T.M.;
- constituirea cu inginerii, cu maștrii care răspund de practică;
- menținerea legăturii cu profesorii de specialitate, cu diriginții și cu părinții elevilor și alte măsuri.

Cinematografe

Lupeni 29: Patria, București, G. Coșbuc; Camelia: Republica, E. Pavel; Fecioara: rulează la cinematograful Gh. Doja; Absență îndelungată: Magheru; Inelele gloriei: 1 Mai, Alex. Sahia; Cinci oameni la drum rulează la cinematograful I. C. Frimu, Grivița; Povestiri despre revoluție: Tineretului, Alex. Popov; I. Pantilie; Medicul și vrăciul: Victoria; Profesiunea doamnei Warren: Lumina; Baronul de Münchhausen: Central, Arta, B. De-

lavrancea; Program pentru copii — dimineața, Divorț italian — după amiază: 13 Septembrie; Program de filme documentare: Timpuri Noi; Frumusea americană rulează la cinematograful: Maxim Gorki; Divorț italian rulează la cinematograful: V. Alesandru; Înfrățirea între popoare, 8 Martie, Floreasca; Marie speranțe rulează la cinematografele: C-tin David, G. Bacovia; Agentul X 25 rulează la cinematograful V. Roată; Omu cu obiectivul: Unirea; Patru inimi: Flacăra; Partea de la vină rulează la cinematograful: T. Vladimirescu; Muzica în insula de zahăr: Miorița; Drum de încercare: Munca; Mariele familiei: Popular; Lizzie Mae Kay: Moșilor.

ODIHNA ȘI TRATAMENT în frumoasele noastre stațiuni balneare

Agențiile și filialele O.N.T. „Carpați” din toată țara au pus în vinzare locuri pentru odihnă și locuri pentru tratament balnear, în trimestrul I, în cele mai frumoase stațiuni balneo-climaterice din țară.

Pentru odihnă (serii de 12 zile) se pot obține, locuri, în condiții excelente de locuință și masă în stațiunile Sinaia, Buzeni, Predeal, Păltinș, Tuznad, Borsce, Sovata.

În acest sezon tarifele sînt mai reduse cu 17 pînă la 30 la sută. Agențiile și filialele O.N.T. „Carpați” din toată țara au pus în vinzare locuri pentru tratament balnear, în trimestrul I. Tarifele sînt mai reduse cu 10-15 la sută.

- pentru bolii reumatismale, serii de 18 zile la Baza, Călimănești, Govora, Herculane, Ocna Sibiului, Pucioasa, Sovata, Victoria, 9 Mai și Victoria 1 Mai;
- pentru bolile ale aparatului digestiv serii de 18 zile la Borsce, Călimănești, Căciulata, Olănești, Slănic-Moldova, Sîngeorz;
- pentru bolii ginecologice, serii de 20 zile, la Baza, Ocna Sibiului, Sovata;
- pentru bolii cardio-vasculare serii de 20 zile, la Borsce, Tuznad, Buziaș, Vatra Dornei;
- pentru nevroză astenică, serii de 20 zile, la Sinaia și Tuznad;
- pentru bolii ale aparatului respirator, serii de 20 zile la Govora, Slănic-Moldova;
- pentru endocrinologie, serii de 18 zile, la Borsce;
- pentru urologie, serii de 18 zile la Căciulata și Olănești.

Agențiile și filialele O.N.T. „Carpați” din toată țara, fac zilnic înscrier pentru locuri la odihnă și locuri la tratament balnear în stațiuni balneo-climaterice.

În sezonul actual se acordă reduceri tarifare între 15 și 30 la sută față de sezonul de vară. Condițiile de cazare și masă sînt foarte bune.

- 50 la sută reducere pe celea tarife.
- Insemnate reduceri tarifare pentru copii.
- Plata se poate face esalonat, achitîndu-se la înscriere numai primul avans.

Agențiile și filialele O.N.T. „Carpați” asigură locuri cu prioritate pentru membrii de familie și celor trimiși în stațiunile climatice prin comitetele sindicale.

Se atrage atenția că locurile la tratament balnear se acordă numai pe baza unei recomandări medicale, pentru a se evita tratamentele contraindicate.

(Agerpres)

400 tone expediate

PE SCURT

● Tinerii metalurgişti de la Uzina de utilaj petrolieri Tirgoviște au colectat și predat, de la începutul anului, I.C.M.-ului peste 210 tone metale vechi.

Fier vechi — oțelăriilor patriei

400 tone expediate

În satele și orașele regiunii Oltenia au loc în aceste zile numeroase acțiuni de colectare și expediere către oțelăriile patriei a unor însemnate cantități de metale vechi.

Tinerii din întreprinderi și instituții, colectivști și plo-

nieri adună, bucată cu bucată, metalele care nu mai fac trebuință, precum și utilajele scoase din funcțiune. De la începutul anului 1963 și pînă în prezent, tinerii din regiunea Oltenia au adunat 626 tone, din care aproape 400 au și fost expediate Hunedoarei și Reșiței. Tinerii din raionul Gi-lor au colectat 97 tone, cei din orașul Tr. Severin 73 tone etc. Pe locul întii în această acțiune se situează organizațiile U.T.M. din orașul Craiova, care au expedit oțelăriilor 110 tone.

V. MOINEAGU

● Într-o singură lună, tinerii de la Exploatarea minieră Petrla, mobilizați și îndrumați de organizația U.T.M., au expedit oțelăriilor peste 14 tone fier vechi. (I. Chiraș, coresp. voluntar).

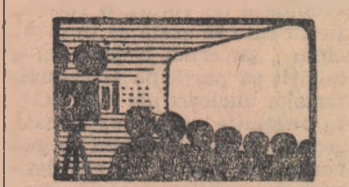

Promisiunea nu ajunge!

La depozitele I.T.B. (întreprinderi care se află în urmă cu realizarea sarcinilor de colectare a fierului vechi) din șoseaua Gulești și din strada Ecaterina Teodoroiu zac de ani de zile cantități însemnate de metale vechi. Specialiștii de la I.C.M. sînt de părere că, cea mai mare parte din piesele sau agregatele de puse spre „pastrare” în aceste depozite nu mai pot fi întrebunătate și că trebuie

expediate oțelăriilor. După nenumărate discuții între reprezentanții I.C.M.-ului și conducerea gospodăriei I.T.B. din strada Linăriei (directorul, Pirvu), acestuia s-a promis solemn că va expedia oțelăriilor metalele vechi. Dar au rămas numai promisiunile, pentru că, fierul vechi continuă să ruginească sub cerul liber. Unele utilaje (cum este cazul agregatului plug, pe care-l vedeți în fo-

D. VASILE

tografia de mai jos) se găsește în această stare de peste 4 ani de zile. De asemenea, și atelele au o „vechime” care depășește doi-trei ani. Fîind vorba de o cantitate ce depășește 120 de tone, considerăm că este cazul ca „proprietarii” fierului vechi amintit să se pună de acord cu organele I.C.M. și să expedieze cit mai curînd întreaga cantitate oțelării patriei.

Cadouri frumoase și utile pentru

la MAGAZINELE COOPERATIVELOR DE CONSUM

găsiți de vinzare

Program pentru copii — dimineața, Divorț italian — după amiază: 13 Septembrie; Program de filme documentare: Timpuri Noi; Frumusea americană rulează la cinematograful: Maxim Gorki; Divorț italian rulează la cinematograful: V. Alesandru; Înfrățirea între popoare, 8 Martie, Floreasca; Marie speranțe rulează la cinematografele: C-tin David, G. Bacovia; Agentul X 25 rulează la cinematograful V. Roată; Omu cu obiectivul: Unirea; Patru inimi: Flacăra; Partea de la vină rulează la cinematograful: T. Vladimirescu; Muzica în insula de zahăr: Miorița; Drum de încercare: Munca; Mariele familiei: Popular; Lizzie Mae Kay: Moșilor.

DE PESTE HOTARE • DE PESTE HOTARE • DE PESTE HOTARE

U.R.S.S. Studenții ai Institutului Agricol din Tselinograd la studiu în laborator. Foto: TASS—Moscova

Mesajul Sovietului Suprem al U. R. S. S. adresat Congresului mexican

MOSCOVA 28 (Agerpres). — În mesajul de răspuns la scrisoarea pe care Congresul mexican a adresat-o parlamentelor tuturor țărilor, Sovietul Suprem al U.R.S.S. consideră că „asigurarea unei păci trănice pe pământ, îndesebni acum, când arma nucleară a căpătât o dezvoltare fără precedent, este cea mai importantă sarcină a tuturor țărilor și popoarelor”.

Sovietul Suprem al U.R.S.S. și-a reafirmat „hotărârea fermă de a face tot posibilul pentru ca pe pământ să triumfe pacea și relațiile prietenești între toate popoarele, pentru ca omenirea să pășească pe calea dezvoltării pașnice și a înfloririi, pentru a se pune capăt pentru totdeauna producției și folosirii de arme ale morții și distrugerii”.

Constătuirea miniștrilor apărării ai țărilor participante la Tratatul de la Varșovia

VARȘOVIA 28 (Agerpres). — La 28 februarie 1963 a luat sfârșit constătuirea miniștrilor apărării ai țărilor participante la Tratatul de la Varșovia. La constătuire au fost examinate probleme curente privind situația armatelor și planurile de măsură pentru coordonarea pregătirii de luptă a trupelor pe anul 1963.

Oamenii muncii din Costa Rica condamnă uneltirile imperialiste împotriva Cubei

SAN JOSE 28 (Agerpres). — Confederația Generală a muncitorilor din Costa Rica a distribuit 50.000 de manifeste, cuprinzând o declarație de protest împotriva intrării în vigoare a tratatului dintre președintele S.U.A., Kennedy și președinții țărilor din America Centrală, care urmează să aibă loc la San Jose, între 18 și 20 martie anul acesta.

Referindu-se la intențiile de a se realiza un acord de alianță între S.U.A. și țările din America Centrală și de a se declara un nou atac împotriva Cubei revoluționare, declarația subliniază: „Noi, clasa muncitoare, și întregul popor costarican nu putem rămâne pasivi în timp ce imperialiștii urzesc pe teritoriul nostru un complot împotriva unui popor frate. Nu putem admite folosirea costaricanilor drept carne de tun împotriva Cubei”.

U. R. S. S.: Pregătiri pentru alegerile de deputați în Sovietele Supreme republicane și în sovietele locale

MOSCOVA 28. — Corespondentul Agerpres, Al. Stark, transmite: Duminică oamenii muncii din R.S.F.S.R., Ucraina, din republicile unionale din Asia Centrală și din alte republici se vor prezenta în fața urnelor pentru a alege deputați în Sovietele Supreme republicane și în sovietele locale.

Campania electorală este în plină desfășurare. În aceste zile au avut loc întâlnirile ale candidaților cu alegătorii. Foarte mulți deputați candidați pentru prima oară. O altă caracteristică a alegerilor din anul acesta constă în creșterea considerabilă a numărului circumscripțiilor electorale datorită creșterii populației și apariției unor noi orașe pe harta țării, precum și a extinderii orașelor existente prin construirea de noi cartiere. De la trecutele alegeri și până azi, la Moscova, de pildă, s-au mutat în locuințe noi peste 1.700.000 persoane. În îndepărtata Iakutia, unde s-au construit numeroase așezări noi în apropierea zăcămintelor

de diamante și a întreprinderilor miniere, au fost înființate alte 29 de circumscripții electorale. În Kazahstan a crescut cu 28 numărul deputaților Sovietului Suprem al Republicii datorită dezvoltării impetuoză a Tinerului pămînturilor desțelente.

Într-un fapt interesant de menționat este creșterea numărului candidaților cu studii superioare. Astfel, în Kazahstan, care până la Revoluție a fost una dintre cele mai înapoiate regiuni ale imperiului țarist, mai mult de jumătate din candidații în alegerile pentru Sovietul Suprem al Republicii sînt absolvenți ai școlilor superioare. 28 dintre ei sînt cunoscuți oameni de știință.

La centrele de agitație din Uniunea Sovietică au loc în aceste zile numeroase manifestări consacrate alegerilor: constătuiri ale activiștilor pe țărîm obștească, conferințe pe teme politice, juridice și medicale, spectacole ale artiștilor profesioniști și ale artiștilor amatori.

Conflictul în legătură cu violarea de către nave franceze a apelor teritoriale ale Braziliei

RIO DE JANEIRO 28 (Agerpres). — Conflictul care a izbucnit între Franța și Brazilia, ca urmare a refuzului autorităților franceze de a retrage navele de pescuit languste din apele teritoriale braziliene continuă. Agenția Reuter transmite că în urma unei conferințe care a reunit pe președintele Goulard, ministrul afacerilor externe, Hermes Lima, și reprezentanții ministerelor militare, în seara de 27 februarie la Rio de Janeiro a fost dată publicității o declarație în care se precizează că o navă de război franceză a fost reperată la 90 mile distanță de coastele Braziliei. „Prezența acestei nave, indiferent dacă se află în afara apelor teritoriale braziliene, a declarat purtătorul de cuvînt al președintelui Republicii Brazilia, nu contri-

bue la o soluționare a problemelor discutate în prezent. Nimic nu justifică prezența navei franceze în această regiune; ea face imposibilă reluarea tratativelor”. În aceeași zi ministrul marinei militare a Braziliei, A. Suzano, a declarat ziaristilor că unități braziliene de recunoaștere au reperat o „forță de soc” franceză alcătuită dintr-o navă purtătoare de avioane, un crucișător și două distrugătoare care se găsesc în prezent la jumătatea distanței dintre Franța și Brazilia. Suzano a subliniat că marina braziliană a fost pusă în stare de alarmă pentru a părea suveranității țării. El a declarat că „poziția noastră în această problemă este să ne menținem calmul, dar sintem gata să apărăm suveranitatea Braziliei”.

din viața și lupta tineretului lumii Răsfoind o publicație studentească

La redacție ne-a sosit un număr proaspăt al Buletinului de Informații editat de Uniunea Internațională a Studenților. În cele 14 pagini, de format mic, ale buletinului sînt înmănușate multe știri interesante cu privire la viața și lupta studențimii din diferite țări ale lumii.

Aflăm astfel despre deschiderea primei instituții de învățămînt superior din Guinea, Institutul Politehnic de la Conakry. Deocamdată, Institutul are un număr redus de studenți și este în curs de dezvoltare. În afară de studenții guineeni, aici vor studia numeroși tineri din alte țări africane.

O știre din Austria vorbește despre dificultățile pe care le creează studenților austrieci în învățămîntul superior austriac în general, suprapopularea universităților, lipsa de locuri școlare și de profesori. În unele facultăți, de pildă, există un singur profesor la o mie de studenți. Săli cu o capacitate de 400 de locuri sînt folosite pentru cursuri la care sînt înscriși două mii de studenți.

Potrivit unor informații din Statele Unite, autoritățile din această țară au luat o măsură antidemocratică: orice student sau cercetător științific care cere acordarea unui burz și se dovedește a fi membru al unei „organizații comuniste” este pasibil de închisoare pe termen de 5 ani și o amendă de 10.000 dolari. Numeroase organizații din S.U.A., printre care Asociația profesorilor universitari, Consiliul american pentru educație și Uniunea americană a libertăților civice au protestat împotriva acestei măsuri, caracterizînd-o drept o măsură antidemocratică urmînd persecutarea tinerilor pentru ideile lor politice.

Din Rhodesia de Sud este publicată o știre care vorbește despre o revoluționară acțiune rasială împotriva unor studenți sud-africani. După cum se știe, politica barbară legislației rasiste în vigoare în Republica Sud-Africană, tinerii negri nu au dreptul să se pregătească în domeniul științelor tehnice spre a deveni ingineri. Un grup de 27 de tineri au încercat să plece în Tanzania pentru a studia la facultatea de inginerie a Universității din Dar es Salaam. În timpul călătoriei sud-africane ei au fost înșiși arestați în Rhodesia de Sud și aruncați într-un lagăr. Conform legilor segregacioniste din Africa de Sud, pe toți acești tineri care au dorit să-și dezvolte

aptitudinile și să devină ingineri îi așteaptă ani de temniță. O seamă de informații relatează despre acțiuni de luptă ale studenților pentru pace, pentru un învățămînt democratic și crearea unor condiții mai bune de învățare.

Din Atena se comunică despre manifestările studențești pentru mărirea alocațiilor bugetare destinate învățămîntului. Din Franța a publicat o știre despre acțiunile studențești îndreptate spre mărirea fondurilor destinate construirii de locuri universitare.

„Educație” în fața micului ecran

resă occidentală a atras în diferite rînduri atenția asupra efectelor dăunătoare pe care programele de televiziune din diferite țări capitaliste le au asupra copiilor și tineretului. Un exemplu în această privință a fost oferit recent de ziarul parizian „LE FIGARO” care a reprodus următoarea scrisoare trimisă de un băiețel uchenului său:

„Dragă unchiule August. De cînd tata a cumpărat un televizor avem și noi serii frumoase de familie. Am trebuit să vii mai des pe la noi pentru că să te amuzi împreună cu familia. Ieri seara am văzut cum un anumit domn Callas a fost strangulat cu o sîrmă, a fost de-a dreptul miunat. Mai înainte el a fost ars și a urlat o jumătate de noapte. Azi am văzut o stațiune de leproși și după aceea ne-au arătat și fotografii dintr-un spital. Ne-au prezentat și un program în care se încerca să fie agățată bobolana de un copac, iar domnul care a vorbit despre asta a spus că el are și elefanți mai inteligenți, dar aceștia nu pot fi atrinși așa de ușor de crengi. Vișieri am văzut o piesă a unui domn Samuel Beckett despre niște oameni degenerați, iar aceluși vii vede o poveste despre asasinul Landru care a băgat atîtea femei în cuptor și sper că se va putea vedea exact cum a procedat. Va fi încîntător.

Dacă nu poți veni, dragă unchiule, cumpără-ți un televizor. Tata spune că te scotea de dreptul din minți felul cum televiziunea îmbunătățește dispoziția oamenilor”.

Dificultățile învățămîntului englez

Lipsa de săli de cursuri și de cadre didactice pentru învățămîntul elementar și mediul din Anglia îngrijorează în măsură crescîndă opinia publică largă, în primul rînd pe părinți, pe învățători și profesori.

Există pericolul real — a declarat dr. L. White, secretar al Asociației naționale a învățămîntului — că în anul 1964 elevii de școală primară să frecventeze numai o parte din numărul de ore regulamentar (restul fiind nevoiți să stea acasă), dacă această situație nu va fi remediată. Totodată el a enumerat printre aspectele negative ale învățămîntului primar și lipsa dotării cu mobilier, material didactic auxiliar etc.

Lipsa de învățători este deosebit de acut resimțită în Scoția. La o intrunire a Asociației Institutului pedagogic din Scoția, unul din vorbitorii a declarat că numai în școlile medii din districtul Lanarkshire există peste 300 de cadre didactice care nu dispun de calificarea necesară. Dacă această stare de lucruri va continua, în decurs de 15 ani numărul elevilor care vor primi cunoștințe din partea unor profesori improvizați se va ridica la 200.000.

Declarațiile premierului Nehru

DELHI 28 (Agerpres). — Luînd cuvîntul, la 27 februarie, în Camera Populară a Parlamentului indian, primul ministru al Indiei, Nehru, a declarat: „Sîntem pentru pace și colaborare cu toate țările”. Premierul indian a subliniat că țara sa trebuie să promoveze o politică de neaderare.

„Această politică”, a declarat el, ne garantează libertatea de acțiune, independența și suveranitatea. Politica de pace și de neaderare la biocurile militare are o importanță uriașă pentru India”.

Nehru a salutat faptul că noile țări independente care s-au eliberat de robia colonială, au pîșit pe calea neutralității și neparticipării la pacte militare.

În continuare, Nehru s-a referit la crearea așa-numitului „scut aerian”, propus de țările occidentale. După cum a relevat presa progresistă din India:

„Referindu-se la propunerile participanților la Conferința de la Colombo, urmîndă reglementarea litigiului de frontieră indiano-chinez, Nehru a confirmat că India a aprobat aceste propuneri. El a adăugat că guvernul indian nu exclude posibilitatea reglementării litigiului pe calea tratativelor. Primul ministru a deza-probat activitatea elementelor reacționare din țară, care caută prin orice mijloace să submineze soluționarea pe calea tratativelor a divergențelor de frontieră dintre cele două țări.”

Succese ale patrioților sudvietnamezi

SAIGON 28 (Agerpres). — În ciuda măsurilor luate de autoritățile diemiste leuate să ducă la intensificarea agresivității împotriva poporului sud-vietnamez, forțele patriotice continuă să respingă și să lanseze atacuri împotriva avansposturilor diemiste.

După cum anunță agenția Associated Press, în provincia din delta fluviului Mekong, un grup de 300 de partizani au atacat avansposturile diemiste, provocînd morți și răniți în rîndurile apărătorilor. Un purtător de cuvînt guvernamental afirmă că asemenea atacuri au avut loc și în provinciile Kien Fong și Don Xuan. În localitatea Donk Fuk, situată la 240

Mărtisoare...

LUI NGO DINH DIEM

COLONIALISMULUI

LUI BETANCOURT

Desene de V. VASILIU

Reuniune a partizanilor păcii la Roma

ROMA 28 (Agerpres). — Presa progresistă relatează că la Roma a avut loc o reuniune a semnatărilor apelului pentru dezarmare și o politică italiană independentă, de pace. Au luat parte reprezentanți ai celor mai diferite pătri ale populației — oameni de cultură, muncitori, delegații de tineret, consilieri municipali, ziaristi. Reuniunea a făcut bilanțul apelului celor 12 intelectuali, în care se cere guvernului italian să ia o inițiativă proprie pentru pace și desîntindere internațională și se arată că prezența bazelor de rachete N.A.T.O. pe teritoriul Italiei constituie un obstacol serios în calea desfășurării unei asemenea inițiative.

Vorbînd la reuniune, Carlo Levi a subliniat importanța problemei pericolului atomic care, a spus el, nu poate fi despartită de nici una din problemele sociale, economice și politice ale momentului de față. Discursul lui Levi a fost călduros sprijinit de cunoscutul pictor Renato Guttuso, care a insistat asupra necesității unei acțiuni a opiniei publice italiene pentru a determina guvernul să ia o inițiativă imediată în favoarea desîntinderii internaționale.

Noi incidente la Elisabethville

LEOPOLDVILLE 28 (Agerpres). — Agenția France Presse relatează că în seara zilei de 27 februarie au avut loc la Elisabethville noi incidente între unități congoleze și trupele armatei naționale congoleze și a afirmat că acestea sînt cauzate de acțiunile de provocare și să exagereze aceste incidente pentru a fi folosit în scopul unor noi acțiuni secesioniste în Katanga.

Această presupunere este confirmată de declarațiile făcute în cadrul unei conferințe de presă care a avut loc joi dimineață de către Evariste Kimba, locuitorul lui Chombe. El s-a declarat ațutur împotriva unităților armatei naționale congoleze și a afirmat că acestea sînt cauzate de acțiunile de provocare și să exagereze aceste incidente, „riscă să compromită reconcilierea națională în care ne-am strădui să credem pînă în prezent”.

Demonstrație a oamenilor muncii din Roma în sprijinul luptei revendicative a metalurgistilor italieni

PE SCURT Pe scurt PE SCURT Pe scurt PE SCURT

GENEVA. — La 28 februarie a avut loc la Geneva intîlnirea celor doi copreședinți ai Comitetului celor 18 state pentru dezarmare — S. K. Tarapkin, reprezentant al Uniunii Sovietice și W. Foster, reprezentant al Statelor Unite.

OSLO. — După cum s-a mai anunțat, capitala Norvegiei găzduiește pe A. A. Gromiko, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. La 27 februarie guvernul norvegian a oferit un prînz în cinstea înaltului oaspete sovietic. Cu acest prilej H. Lange, ministrul afacerilor externe al Norvegiei, și A. A. Gromiko, au rostit cuvîntări în care și-au exprimat hotărîrea de a dezvolta relațiile de prietenie între cele două țări.

BRUXELLES. — Corespondentul din Bruxelles al agenției France Presse relatează că senatul Belgiei a adoptat la 28 februarie, cu o majoritate covârșitoare de voturi, o rezoluție în care se arată că în principiu „guvernul belgian nu a hotărît să participe la crearea forțelor nucleare ale N.A.T.O.”. În rezoluție este exprimată „convîngerea” senatului că guvernul nu trebuie să angajeze țara în politica creării „forțelor nucleare multilaterale ale N.A.T.O.”, fără ca în prealabil să cunoască părerea parlamentului în această privință.

ACCRA. — La 28 februarie, la Accra, a fost semnat un protocol cu privire la schimbul de mărfuri între Ghana și Uniunea Sovietică pe anul 1963, care prevede o sporire a

voluntății livrărilor reciproce de mărfuri în comparație cu anul 1962.

NEW YORK. — Agenția U.P.I. anunță că guvernul indonezian i-a informat pe secretarul general al O.N.U., U. Thant, că Indonezia și Olanda vor relua relațiile diplomatice, la nivelul ambasadurilor. Tratatul este în curs, urmînd să fie reglementate unele detalii tehnice, iar apoi vor fi trimise pe bază de reciprocitate la Haga și la Djakarta înscăinări cu alaceri. Această comunicare urmează după măsurile luate în vederea retragerii Tratatului de vest către Indonezia, pozitiv acordului semnat la O.N.U.

BERLIN. — În R.F.G. există, în prezent, peste 560 de unități militariste care urmăresc scopuri revanșarde. Aceste date sînt citate în anuarul „Soldaten Jahresbuch” („Anuarul soldațesc”) pe anul 1963, editat în Germania occidentală. Este vorba de organizații revanșarde cu sint: „Casa de oțel”, „Uniunea soldaților combatanți”, „Liga navală germană”, „Corpul ofițerilor militari ai ornelui african german” etc.

BRUXELLES. — Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor pe marginea bugetului Ministerului afacerilor externe al Belgiei, Paul Henri Spaak, ministrul afacerilor externe, a declarat că Occidentul trebuie să accepte principiul sovietic al coexistenței pașnice și convîngerea că războiul nu mai este inevitabil. Spaak a subliniat că aceste principii ale politicii externe a Uniunii Sovietice sînt pentru societăți „idei cu adevărat revoluționare”. Trebuie să se mulțumească lui N. S. Hrusciov pentru aceste idei realiste, pe care trebuie

să le acceptăm”, a spus el. Spaak a menționat, de asemenea, alte aspecte ale politicii externe sovietice și în special poziția realistă a U.R.S.S. în zilele crizei din regiunea Mării Caribior. În celelalte, Spaak a chemat la un amplu dialog între Est și Vest: „Tratativele — acesta este sensul diplomației”, a declarat el.

MOSCOVA. — Ivan Spiridonov, președintele Sovietului Unional al Studenților Suprem al U.R.S.S., a primit, la cererea lor, pe partizanii păcii indieni Prabhakar Menon și Sult Kumar, care întreprind marșul păcii Delhi-Moscova-Washington. Partizanii pacii indieni, care și-au consacrat marșul luptei pentru dezarmarea generală și interzicerea armelor atomice, au declarat că străbătînd teritoriul U.R.S.S. „s-au bucurat prelungind de o primire cordală și s-au convins că poporul sovietic și guvernul lui sînt unanim în hotărîrea lor de a apăra pacea în întreaga lume”.

LAGOS. — La 27 februarie a sosit în capitala Nigeriei o delegație sovietică care va duce tratative în vederea încheierii unui acord comercial între Uniunea Sovietică și Nigeria.

ATENA. — Presa relatează că carobotul grec „Eglin”, de 1.964 de tone, cu o echipaj de 22 de persoane, s-a scufundat în Marea Egeea, în apropiere de insulele Sporade. A fost găsit numai radiotelegrafistul vasului. Avioane și vase militare patrulau în regiunea respectivă în căutarea altor supraviețuitori, deși sînt slabe speranțele de a mai găsi pe cineva în viață.

HAGA. — La invitația guvernului olandez, anunță agenția France Presse, la 28 februarie la Haga au sosit într-o vizită de trei zile primul ministru al Greciei, Konstantin Karamanlis, și ministrul

afacerilor externe, E. Averoff. Ei vor conferi cu primul ministru al Olandei și cu alte oficialități. Potrivit agenției citate, după vizita în Olanda Karamanlis și Averoff vor pleca la Paris după care mai tîrziu vor face o scurtă vizită în Luxemburg.

BERLINUL OCCIDENTAL 28 (Agerpres). — La 27 februarie a început coaliția formată din reprezentanții Partidului Social-Democrat și creștin-democrați, care au guvernat în ultimii nouă ani Berlinul occidental. După cum transmite agenția Associated Press, socialiștii, conduși de primarul vest-berlinez, Willy Brandt, și creștin-democrații au dat publicității o declarație, în care anunță că nu au intenția să renunșă la vechia coaliție, ambele partide considerînd că această coaliție „nu mai poate continua în actualele circumstanțe”.

HAVANA 28 (Agerpres). — În prezent, în Cuba se află într-o vizită Francisco Julio, președintele Ligii țărilor din Brazilia. Într-un interviu acordat ziarului „Revolucion”, el s-a referit la apropiatul „Congres continental de solidaritate cu Cuba”, care va avea loc în Brazilia la sfîrșitul lunii viitoare. El a relevat că la acest congres vor participa numeroase personalități de vază din America Latină, Europa, Asia și Africa, între care filozoful englez Bertrand Russell, fostul președinte al Mexicului, Lazaro Cardenas, și scriitorul francez Jean Paul Sartre.